

ੴ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਨਾਇ

ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜੀਤ
ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜੀਤ

ਦਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ

ਸੰਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਸੀ ਉਹ ਨਾਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਹ ਦਿਲਿਲਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਚੇ ਸਹੀਦ
 ਨੂੰ ਕੰਢੇ ਢਾਹੇ ਸਮਰਾਹ ਰੀਤੇ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਦੀਆਂ ਮਾਂ ਖੇ
 ਮਾਂ ਮਨ ਸਾਡੀ ਕੁਖ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗਉ ਗਤੀਬ ਵਾਸਤੇ ਦੇਸ
 ਵਾਸਤੇ ਸਹੀਦ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਂ ਅੰਗੇ ਕੁਝ ਬਾਲਾ ਪਾਈ
 ਕੇ ਅਤੇ ਦੇਸ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਪੁਲਾਹੁ ਖੜੇ ਸੇ ਤੇਗਾ ਬੁਝਾਗ ਮੁੜਨਾ
 ਮੇਰੀ ਨਾਨ ਦਾਗ ਬੰਨ੍ਹਤ ਘਟ ਹੈ ਬਾਨਾ ਪੁਲਾਸੇ ਨਸਾਨੀ
 ਹੋਲਾ ਭਾਗੀ ਦਾ ਮਨ ਦੇ ਮਕੁਲਕਾਰੇ ਮਨ ਨਹੀ ਸਾਫ ਹੋਣਾ
 ਮਨ ਸਾਫ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋ ਬਾਨਾ ਤੇ ਖਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਹਰ ਅਨਸਾਰ
 ਵਰਤਨੇ ਹਰਮ ਮਨੇ ਮੈਂ ਹੋਵੇ ਪੁਰਾਨ ਕੁਤਾ ਖਸਮੇ ਕਾ ਮਨ
 ਪਾਇਸੀ

੧੬ ਸ੍ਰੀ. ਸਤਿਗੁਰ ਗੰਮ ਸੰਘ ਦੀ ਸਹਾਇ
 ਹੋ ਮੰਗੇਗੀ ਬਾਨ
 ਹਿੰਦੁ ਸਤਨਾਨਗੀ ਸੀ ਚਾਹੀ ਦਾ ਪਾਣਾ
 ਜੇ ਰਹੀਆਂ ਤੇਮਾ ਪਹਿਲਿਆ ਹੈ ਮਸਲ ਮਸਲਾ
 ਲਗੀ ਸੀਲਿਓ ਬਾਨ ਪਾਨ
 ਜੇ ਮਸਲ ਪਹਿਲਿਆ ਹੈ ਹਿੰਦੁ ਨ ਲਗੀ ਚਾਹੀ ਦਾ ਨੇਕੇਲ
 ਹਿੰਦੁ ਜਤਾ ਜੁਟ ਮਨ ਪੈ ਤੇ ਦਿਨਾ ਬੰਦੀ ਹਨ ਦੀ
 ਰਿਨੇ ਸੈਤ ਮਿਲ ਜਾਏ
 ਮਿਖ ਕੇ ਦਸਮ ਪਾਤ ਸਾਹੁ ਹੁਸਨ ਕਰੀ ਸੀ ਕੁਲਾਣ
 ਹੀਰੋ
 ਤੇ ਨਾਮ ਪਾਗੀਆ ਤੇ ਰੀਹ ਰੰਗ ਸੀ ਮੰਗੇਗੇ ਨਾਮ ਪਾਣ
 ਜੇ ਸਾਹੁ ਮੰਗੇਗੇ ਦਾ ਦੁਹਤਾਓ ਦੇਖਿਆ ਜਾਏ ਤੇ ਦਸ
 ਬਾਬਹ ਦੇਹਲੇਆ ਦਾਗਰ ਦੇਖੇ ਮੰਗੇਗੇ ਜਾਏ ਮੰਗੇਗੇ ਕਿਨੇ ਹਨੇ
 ਜੇ ਸਾਹੁ ਮੰਗੇਗੇ ਮਾਹਾ ਮਾਜਾ ਹਨ ਜੀਤ ਦਾਸਾ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦਿਨ
 ਜਤੀ ਰੀਤੀ ਜਲੇਆਂ ਵਾਲ ਬਾਗ ਹਮਲਾ ਹਿੰਦੁ ਮੁਗਲ ਮ
 ਨਾਲ ਮਿਲ ਨਾਲ ਸਫੇ ਗੁਰੂ ਸਰਬੰਤ ਤੇ ਹੋਏ ਆਨੇ ਦੇਸ਼ ਦਾਸ
 ਤੇ ਪਿਛੇ ਮੁਲ ਰਹ ਮਾਇਆਗ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਗੇਗੇ ਦਾ ਬਾਨ
 ਨਗੀ ਸੀ ਚਾਹੀ ਦਾ ਪਾਣਾ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਨਾਮ ਪਾਣੀਆਂ ਰੀਹ ੨ ਬਾਨ
 ਦਸ ਜਿਲਾ ਦਾ ਖੁਲੀ ਦਿਤਾ ਗਾਹੇ ਕੁਝੇ ਦਹਿਰ ਪਥਰ
 ਹਿਲਾ ਨਹਿਲਾ ਦੇਵਾ ਹੈ ਤੇ ਕੁਝੇ ਸਰਗਰ ਮਾਇਆ ਸੀ
 ਧੂ ਮੰਗੇਗੇ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਕਾਂਢੇ ਨਾਮ ਪਾਗੀ ਓ
 ਤੇ ਰੀਹ ਕੁਝ ਦਸੀਏ ਤੇਗਨ ਕੇਗੁ ਕੁਲਾਏ ਦੇਸ਼ ਹਤਾਸ
 ਨਾਮ ਦੇ ਰੀਹ ਸੀ ਕੁਲਾਏ ਦਸਨ ਦਰਤ ਨਾਮੀ

(੨) ਮਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਸਿਖੀ ਜੀ ਦੇ ਸਿਨਾਠੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
 ਸਵਾਰੇਆ ਦਿਸੀਆ ਦਾਨਾ ਹੋ ਪਾਠਿਆ ਕਈ ਤਿਰਤ ਦੇਸਾ
 ਨਾ ਦੇਖ ਜਾਗਿਲੇ ਪਾ ਕੇ ਸਤੁ ਗਾਥੇ ਦੇਸਾਸਤ ਕਹਨਾ
 ਕੰਧੇ ਤੇ ਨਾਲ ਤਿਤਾਏ ਸਾਜੀਆ ਮਾਧਾਂ ਨੇ ਸਾਧੇਆਂ
 ਬਧੇਆ ਦੇ ਕੰਠੇ ਕਾਗ ਕੇਸਕਾਰ ਕੀਤੇ ਰਾਜੇ ਆਇਆ
 ਵਿਚ ਤੇ ਬਹੁ ਮਾਧੇ ਸਾਧ ਗੁਰੂ ਸਾਖਿਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ
 ਬਨਦਾ ਹੈ ਅੰਗ ਰੇਖ ਦੀ ਨਾਭਾ ਦਾ ਜਲ ਲਗੀ ਨੇ ਕੇ ਉਸ ਅੰਗ
 ਮੇਂ ਦੇ ਲਗੇ ਰੁਆ ਬਲੇ ਹਨੀ ਬੈਠੇ ਤੇ ਅਸਿਖਿੰਗ ਕੀਰ
 ਰੇਖੇ ਜੇ ਅੰਗ ਰੇਖੀ ਬਾਢਾ ਪਾਥੇ ਅਨੇ ਆਪ ਦੀ ਸਾਨ
 ਮਾਨ ਸਮਝੀਏ
 ਜਦੋਂ ਮੁਕਤ ਸਰ ਨਾਮਪੀਤੀ ਪ੍ਰੰਗਾ ਉਸਨੁ ਗਾਥੇ
 ਸਤਿਆ ਦੇ ਮਾ ਲੇਖਾ ਸੀ ਤੇ ਸੰਗ ਇਹ ਸਾਨ ਤੀ
 ਬਲੇਆ ਹਰੇ ਕਾਗ ਕਿਤੇ ਕੁਰੀਆ ਦਾਢੇਆ ਨਾਲ
 ਨਾ ਦਿਗਾ ਕੀ ਥੀ ਕੁਰੀਆ ਦਾਸਿਖ ਸਨ ਜੇ ਅਸੀਂ
 ਇਹਨ ਦੀ ਲੀਰ ਤੇ ਤੁਰਦੇ ਤੇ ਕਿਉਂ ਪੰਟਾ ਪਾਥੇ ਅਸੀਂ
 ਕੁਲ ਗਾਥੇ ਹਾ ਕੁਲ ਸਾਨ ਕੁਰੀ ਤੇ ਕੁਰੀ ਪੰਟਾ ਚਾਗੀ
 ਦਾ ਲਗੀ ਪੁਰ ਕੇ ਸਾਨਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਤਨ ਤਕਦੇ
 ਜੰਮਾਈਏ

① ਗਿਰੀ ਕੀਤਾਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਗੀਏ

1. ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਤਾਪਸ ਧਿਆਇਓ ਦੇ ਤਾਪਸ ਕੰਡਨ ਹੋਇ ਨਿਕਲਿਓ
 ਸੋਭਾ ਸੋਭਾ ਕਰੀਓ ਬਿਤਾਇਓ ਦੇ ਕਰੀਓ ਗਾਥਾ ਹੋਇ ਨਿਕਲਿਓ
 ਸੋਭਾ ਦੀ ਸੋਭਾਤ ਕਰਕੇ ਸੋਭਾ ਮਾਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੋਭਾ ਕਰੁਪ ਤਾਪਸ
 ਕਰੁਪ ਦੇ ਗਏ ਜਿਲੇ ਉਹ ਕੀਤਾ ਕਰਕੇ ਹੋਂ ਉਸ ਉਸ ਦੀ
 ਬੁਧਿਪਤੀ ਸੋਭਾ ਦੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਬੁਧਿਪਤੀ ਹੋਂ ਉਸ ਬੁਧਿਪਤੀ
 ਦੇ ਉਹੇ ਮਾਪਦੇ ਪਾਹ ਪਾਹ ਕਰਕੇ ਸੋਭਾ ਦੇ ਮਾਤਾ ਦੀ
 ਤੇਰੇ ਦਿਲੇ, ਜਿਹਦੇ ਪੱਛੇ ਜਾਣ ਉਹ ਮਾਤਾ ਤਾਪਸ ਦੇ ਪਾਏ
 ਪਾਏ ਤੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਤੇਰੇ ਜਾਣ ਤਾਪਸ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣ
 ਪਾਏ, ਉਸ ਮੇਜ਼ ਵਿਚ ਮਾਪਦੇ ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੋਭਾ ਜੀ ਹੋਇ
 ਮੇਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਸੋਭਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀਆਂ
 ਤੇ ਕੀਤਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਜਾਣ ਪਾਏ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ
 ਮੇਰੀਆਂ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮਾਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ
 ਦਿਲ ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ, ਸੋਭਾ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਹੋਂ ਦੀ ਸੋਭਾ ਤੇ
 ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ
 ਕੀਤਾ ਮਾਤਾ ਤੇ ਤਾਪਸ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮਾਤਾ ਉਹੇ
 ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ

ਵੇਰ ਵੀਰਤਕ ਫਾਏ ਪਾਏ ਤੇ ਵੀਰਤਕ ਜਦੋਂ ਬਰਕਤਪੁਰ
 ਜਨ ਜਾਨ ਦਰੀ ਜਾਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਘਾ ਮਾਰੇ ਕਾਹਿ
 ਜਾਏ ਜਦੋਂ ਅੰਦਰ ਕਾਰ ਚਿਤੀ ਤੇ ਬਾਰ ਬਾਰੇ ਕਰੇ
 ਨਿਕੀ ਜਗੇ ਫੁਰ ਪਸਕੀ ਤੇਕੇ ਦੀ ਬੀਰ ਦੇਹ ਕਾਹਿਮਾ
 ਤੇਕੇ ਕਾਹਿਗਰ ਜਾਏ, ਪੰਨ ਤੇਰੀ ਗੱਤੀ, ਜਾ ਕਾਹਿਗਾਈ
 ਦੇਹ ਕਤੀ ਜਦੋਂ ਤਿਤ ਦਿਓ ਅੰਧੀ ਤੇ ਦੁਖੀਕਾ ਰਿਏ ਪਾਹਿਮਾ
 ਗੰਧੇ ਪਾਏ ਦਿਓ ਕੁਝ ਕਾਹਿਮਾ ਕਾਪ ਕੰਧੇ ਕਾਹਿਮਾ
 ਤੇਕੇ ਰਿਏ ਕਾਹਿਮਾ ਤੇ ਕੁਝੀਆਂ, ਦੇਹ ਪਾਏ
 16 ਪੰਨੇ ਜਾਏ ਗੁਰ ਪਾਏ ਜੀ ਦੇਖ ਰਿਏ ਕਾਹਿਮਾ
 ਅਗਲੀ ਨੇ ਜਾਏ ਕਾਹਿਮਾ ਤੇਕੇ ਕਾਹਿਗਾਈ ਜਾਏ
 ਜੇਡਾ ਇਕ ਕਾਹਿਮਾ ~~ਜੇਡਾ ਇਕ ਕਾਹਿਮਾ~~ ਜੇਡਾ ਕਾਹਿਮਾ
 ਗੰਧੇ ਦੇਹਨ ਪਾਏ ਜੀ ~~ਜੇਡਾ ਕਾਹਿਮਾ~~ ਜੇਡਾ ਕਾਹਿਮਾ
 ਜੀ ਕਾਹਿਗਾਈ ਪੁਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਗੰਧੇ ਦਿਓ, ਤੇ ਜੰਗਤਾ
 ਕੰਧੇ ਕਾਹਿਮਾ ਕਾਹਿਮਾ ਜਨ, ਜੇਡੇ ਪਾਏ ਜੀ ਜਾਏ
 ਜੀ ਤੇ ਪੰਨੇ ਜੇਡਾ ਅਤ ਸਿੰਘ ਤੇਕੇ ਕਾਹਿਮਾ ਕਾਹਿਮਾ
 ਜੀ, ਜੇਡਾ ਕਾਹਿਮਾ ਸਿੰਘ ਤੇਕੇ ਕਾਹਿਮਾ ਕਾਹਿਮਾ
 ਕਾ ਤੇ ਗੰਧੇ ਕਾਹਿਮਾ ਤੇ ਕਾਹਿਮਾ ਰਿਏ ਕਾਹਿਮਾ

ਇਹ ਨੇ ਦੇਵਨ ਨੂੰ ਉਸੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਪੜੀ ਕਿ ७

ਰਹਿਮਾਂ

ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੋਵੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ
ਦੇ ਕੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵੇਰਵਾ ਤੇ ਗਈ ਕੁਝ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ
ਜੋ ਵੀ ਇਹੋ ਰਸ ਦਿਖਾ ਦੇਵੇ ਗਏ, ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਮਈ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਕੇ ਹੋ ਗਈ ਘੰਟੇ ਬਾਹਰ ਸਿੱਧ ਹੋਈ.

ਮੇਰੀ ਦਿਲ ਮਾ ਗਏ ਤੇ ਗਏ ਦਾ ਕੁਝ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
ਦੇ ਕੇਰੇ ਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਤੇ ਜਾ ਪਏ, ਕੀ ਮੇਰੇ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕੇਰੇ ਕੇ ਕੇਰੇ ਗੱਲੀ ਦਿਖਾ ਦੇਵੇ ਗਏ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬਾਨਵਤ ਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੋਲਾਬ ਤੇ ਹੋਵੇ, ਕੀ
ਮੇਰੇ ਜੀ, ਕੁਝ ਹੋਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਜੀ, ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰ ਮੇਰੇ
ਕੀ ਮੇਰੇ ਜੀ ਦਾ ਕੇਰੇ ਕੀ ਗੱਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੀ ਤੇ ਕੀ
ਮੇਰੇ ਜੀ ਦਾ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਜੀ ਦੇ ਦੇਵਨ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ

ਇਹ ਘੰਟਾ ਇਉਂ ਜਗ੍ਹਾ, ਮਾਠਾ ਜੀ. ਗਈਮ ਦੁਹਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ।
 ਐਤਾ ਦਾ ਏਥਾਨ ਘਰੁ ਤੇ ਸਿਆਮਾ ਐਤਾ ਮਾਗਤਾਨ ਵਿਛਾਰ
 ਏ ਕੀਕਾ ਸੁਨਾਈ ਘਰੁ ਵੀਤੀ, ਇਤਨਾ ਹਰ ਭਵਜੋ
 ਰਿ ਹਰ ਤੇਖ ਦੇ ਧੋਗਾ ਆਏ ਫੁਲ ਧੰਗਾਪੀ ਆਦਰਾਂ
 ਉਤੀਮਾ ਜਤ ਮਠਾ ਦੇ ਪੈਰ ਆਏ ਫੁਲ ਤੇ ਨਿਯ ਦੇ
 ਕੀ ਆਦਰ ਪਏ ਫੁਲ ਹਰ ਕਾਰੀਆਂ ਆਏ ਨਿਰਤਾਰੀ
 ਵਰਨ ਧਰਮ ਪਏ, ਫੈ ਤੇ ਸੁਰੇ ਕਹਿਣ ਹਰੇ ਵਿਛਾਰੁ
 ਐਤ ਉਥੇ ਗਈਮ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਰੁਪ ਫੁਲ ਤੇ
 ਉਥੇਜਤੀ ਇਹ ਮਠ ਗਿਛਤ ਮਾਠਾ ਮਾਠੀ ਫੁਲ ਤੇ
 ਮਾਠਾ ਦੇ ਫੇਰ ਧਰਮ ਗਏ, ਉਥੇ ਫਾਗੀ ਮਾਠੀ ਮਾਂ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਧੰਗਰ ਇਹ ਜੰਤਾ ਕੇ ਪਾ ਦਿਤੀ ਫੁਲ ਫੇਰਤ ਮਾਠੀ
 ਰਿ ਫੇਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੀ ਏਥਾਨ ਧੋਗੇ ਤੇ ਫੇਰਾਂ ਮਾਠਰ
 ਫਿਰਮ ਹਰ ਦਾ ਧੰਗੇ, ਨਿਯ ਤੇ ਦਾਰੀ ਫੁਲ ਕਾਧ ਏਥਾਨ
 ਧਰਮੇ ਹਰੇ, ਇਹ ਫੇਰ ਦੀ ਗਧ ਤੇ ਰਿ ਇਹ ਧਰਮਕਾਧ
 ਧੰਗੇ ਕੀ ਧਰਮ ਗਿਛਤੀਆ ਪਿੰਡ ਕੀ ਤੇ

੨੫੦ ਹੈ ਏਕੜ ਦਾ ਮਾਪਰਾ ਹੀ, ਤੇ ਜਦੋਂ ਫਿਰ ਦਾ ਵੀਹਤਕ
 ਭਾਇਆ ਤੇ ਮਾਪਦਾ ਯਗਾ ਜਿਹੇ ਰੁਝੇਗਿ ਪਦਾਰਿ ਤੇ
 ਰੁਝੇਗਿ ਪਾਰੇ ਜਿਥਾ ਭੇਜੇ ਗਿਆ ਘਗਰੀ ਦੇ ਭੇਜੇ
 ਕਹਿਣ ਭੇਜੇ ਕਿ ਮਾਝੀ ਤੇ ਨਾਕ ਮਿਥਣਾ ਵਹਤਕਾ ਨਹੀ
 ਹੁਕਾ ਜਾਨ ਪਾਨ ਨਹੀ ਦੇਨਾ ਜਿਹਾ ਜਿਹਾ ਤਾਦੇ ਅਤ ਕੁਝ ਘਰ
 ਕਰ ਦਿਖੇ ਧਾ ਮੈਂ ਤੇ ਮਾਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਭਾਈ
 ਦਰਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਰਿਝੇ ਭੀਜੇ ਦੀ ਭੇਜ ਕਹੀ ਗਏ
 ਤਈ ਮੈਂ ਮਾਝੀ ਪੁਰਖਾਣ ਮਿਥ ਗਿਆ ਤੇ ਮੈਂ ਘਰੇ ਘਰੇ
 ਪਾਰ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਦੁਆਵਾਏ ਘਗਰੀ ਦੀ ਭੇਜ ਕਹੀ
 ਗਏ, ਮੈਂ ਮਾਝੀ ਘਗਰੀ ਨਾਕ ਮਿਥ ਗਿਆ ਤੇ
 ਇਕ ਭਾਈ ਦੀ ਗਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇ ਗਾ ਮਾਝੀਆ ਵੀਹਤਕ
 ਦਾਨਤੇ ਕਗਰਾ ਫਾਇਆਂ ਜਿਤਾ ਹੈ ਭਾਇਆਂ, ਭੇਜਾਂ ਭੇ .
 ਮਾਝੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਝੀਆ ਘਰੇ ਘਰੇ ਕਹੀ ਭੇਈ
 ਮੈਂ ਘਰੇ ਭੇ ਘਰੇ ਦੀ ਫਿਰਾ ਕਰੇ, ਮੈਂ ਕਹਿਣ
 ਭੇਜੇ ਕਿ ਫਿਰਾ ਫਿਰਾ ਵੀਹਤਕ ਕਹੀ ਫੁਟਕਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫਿਰ
 ਘਰੇ ਕਹੀ ਭੇਈ ਘਰੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਪਾਰ

ਮੀਂਹ ਪਿਆਂ ਨਿਜ ਦੇਖੇ ਜਿਆਦਾ ਧਾਭਾ ਹੋਈ ਤੇ ਹੋਕੀ
 ਦੇ ਪੁਰਿਆ ਤੇ ਪਾਈ ਝਰ ਆਇਆ ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਵਿਚ
 ਹੋਈ ਰਹੀ ਗਿੱਧਾਂ ਆਏ ਜੱਥੇ ਧੱਧੇ ਭੇ ਗਏ,
 ਪਿੰਡ ਰਾਹੁ ਧਾਜੇ ਰੁ, ਨਿਕਾ ਜਿਆਦਾ ਰੋਟ, ਦੇ ਜੋਤ
 ਪਿਆਰਾ ਜਿੰਘ ਬਾਜ਼ਾ ਦੁਕਿਆ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋਤ
 ਜੋਤੁ ਜਿੰਘ ਬੁਝਈ ਕਹ ਗਏ ਤੇਰਾ ਪਾਵਾਜੀ ਤੇ
 ਜੋਤਾ ਦੇ ਅਰਜ ਰੀਤੀ ਰਿ ਜੋਤ ਜੀ ਜੱਥਾ ਜੋਟੇ ਕਾਕ
 ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਘਰੁਕ ਕੀਤਾ ਰਿ ਜੱਥੇ ਦੀ ਕੀ ਕੋਰੁ ਤੇ ਜੋਤ
 ਤੇ ਤੂੰ ਹੋਵੇ ਹੀ ਘਰੁਕ ਹਾਂ ਤੂੰ ਹੋਕੀ ਦੁਜਾਈ ਜਾਈ ਤੇ
 ਮੈਂ ਰੋਹਤਨ ਕਰਾਤਾਂ ਕਰੇ ਪਾਤਕਾਤ ਕੀਰੀਖਾ ਦੁਵਾਗ ਮੀਂਹ
 ਰਾਖਵਾ ਰਿ ਘੁਪੀਆਂ ਤੇ ਰਾਹੁ ਧਾਜੇ ਰੁ ਦੇਵੇ ਪਿੰਡ ਮਠਾ
 ਤੇ ਗਏ, ਜੋਤਾ ਦੇ ਪੁਰਾਤ ਕਾਕ ਜੋਟੀ ਪੁਰਾਤ ਮੇਰੇ
 ਜਾਨ ਹੀ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਕੇ ਜਿੰਘ ਕੀਤਾ ਗਏ ਤਜਨ ਪੁਰ
 ਕਿਆਂ, ਜੋਤਾ ਦੀ ਰਕਾ ਵਿਚ ਮੈਂ ਜੀ ਤਾਕੀਰ ਕੀ ਰਿ
 ਰਿ ਜੋਤਾ ਦੀ ਰਕਾ ਤੇ ਘਰੁਕ ਕੁਝ ਮੈਂ ਜਾਣੇ ਕੁਝ

ਹੋਵੇ ਨਾਗਰ ਭਾਨ ਜਿਹੜੇ ^(੧੦) ਜਿਹੇ ਭਾਪ ਜਿਹੜੇ ਨੇ ਭੈਣ ਦੇ
 ਭਰਮ ਭਰ ਭਰੇ ਤੇ ਅਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਜਿੰਘ ਦੇ ਜਿੰਘ ਜਿਹੜੇ
 ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਉਥੇ ਹੋ ਤੇ ਹੋਰ ਗਤ ਹੋ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ
 ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆ ਗਏ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਏ,
 ਜਿਹੇ ਮਾਤਾ ਜਿੰਘ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਭਗੋ ਕਿ ਪਿਆਰਾ ਜਿੰਘ ਜੀ ਰਾਮ
 ਕਾਰੋ ਭਰੇ ਤੇ ਭਰੇ ਉਥੇ ਭਰੀ ਜਿਥੇ ਰਿਝੇ ਤੇ ਭਰਾ ਪਤਾ
 ਨਾ ਭਗੋ, ਜਿਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਭਰੇ ਤੇ ਭਰੇ ਤੇ ਭਰੇ ਰਾਮ ਕੀਤਾ
 ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੇ ਜਿਹੇ ਰਾਮਾਂ ਦੀ ਭਰੇ ਦੇ ਘਰ
 ਜਾ ਭਰੇ ਭਾਏ, ਅੰਤ ਇਨ ਅੰਤ ਹੋ ਰਿਝੇ ਤੇ ਰਾਮ ਪਤਾ
 ਜੇਹੇ ਇਕ ਰਾਮ ਅੰਤ ਹੋ ਜਿਹੇ ਮਾਤਾ ਜਿੰਘ ਹੋਰ ਭਰੇ
 ਮੋਰੀਆਂ ਭਰੇ ਭਰੀਆਂ ਤੇ ਮੋਰੇ ਰਿਝੇ ਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ
 ਭਰੇ ਤੇ ਅੰਤ ਹੋ ~~ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰੇ~~ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀ
 ਅੰਤ ਮਾਤਾ ਜੀ, ਭਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਉਹ ਮੋਰੇ
 ਇਹ ਭੀ ਤੇ ਉਥੇ ਅੰਤ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਣੀ
 ਇਹ ਕੀਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਭੀ ਤੇ
 ਮਾਤਾ ਜਿਹੜੇ ਰਾਮ ਭੀ ਅੰਤੀ ਤੇ, ਜਿਹੇ ਇਨ ਤੇ
 ਪੰਛਾ ਭੀ ਉਹ ਇਨ ਕੀਤਾ ਦੁਰਗਾ ਨੇ ਮਾਤਾ

ਵੀਤੇ ਕਿ ਅਜ ਚੰਦਨ ਜਰੂਰ ਫਾਏ ਤੇ ਭੀਤ ਮੰਦਰ
 ਨਾ ਵੀਤੁ ਕਿ ਅਜੀ ਆਗਮ ਕਰਨ ਆਏ ਜਾਂ ਸੇ,
 ਤੇ ਫੇਰ ਦਿਤਾਰੀ ਦੀਵੀ ਦੁਰਗਾ ਮੰਦਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਗੀ
 ਭੀਤ ਜੀ ਤੁਝੀ ਭੀਤ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕਰੇ ਜਾਂ ਅਰਜ
 ਵੀਤੇ ਤੇ ਭੀਤ ਕੀਤੁ ਪ੍ਰਗੀ ਕਿ ਜੇ ~~ਭੀ~~ ਤੇਤਾ ਵੀ ਅਰਜ
 ਕਰਨਾ ਤੇ ਤੇ ਫੇਰ ਦਿਤਾਰ ਦੁਰਗੇ ਗਾਂ ਅਜੀ ਤੇਤਾ ਗੁਰਗੁ
 ਗਏ ਜਾਂ ਫੇਰ ਦੁਰ ਦੁਰ ਕਰੀ ਤੇ ਦੁਰ ਭੀਤ ਅਰਜ ਮੰਦਰ
 ਦਿਖਾ ਜੀ ਦੁਰ ਪ੍ਰਿਅਾ ਤੇ ਭੀਤ ਅਤਰ ਦਿਖਾ ਜੀ
 ਚੰਦਨ ਜਰੂਰ ਕਰ ਰਿਤਾ, ਭੀਤ ਫਿਰਿਅਾ ਵੀ ਅਰਜ
 ਜਰੂਰ ਵੀਤਾ, ਤੇਤਾ ਅਰਜ ਦੇ ਕਾਰੇ ਪਾਤ ਪ੍ਰਿਅਾਤਾ
 ਦੇਤਾ ਮੰਦਰ ਸਿਰਿਤਾ ਭੀਤ ਸਿਰਿਤਾ ਦੇਤਾ ਦਿਤਾਰ ਮੰਦਰ
 ਦੁਰ ਕਰੀਅਾਂ ਭੀਤਾ ਦੇ ਦੁਰ ਅਰਜ ਗਏ ਤੇ ਤੇਤਾ ਦੇ
 ਦਿਤਾਰ ਅਰਜ ਅਰਜ ਦੁਰਗੇ ਦਿਤਾਰ ਭੀਤਾ ਤੇ ਪਤਾ ਜੀ
 ਨਗੀ ਕਿ ਗਰਮੀ ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਿਤਾ ਦੇਤਾ ਤੇ .

ਏਥੇ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਤੀ ਦਾ ਹੋਰ ਆਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਤਾਂ
 ਵਿਚਕਾਰੇ ਕੁਝ ਪਾਸ਼ ਭੁਇਆਂ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਚਾਰ ਦਿਨ
 ਦੀਵਾਨ ਫਾਇਰੇ ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਕਾਪ ਪੈ ਕੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ
 ਸਿੰਘ ਕੀ ਦੋ ਸਗਲ ਤੇ ਦਰ ਕੇ ਪਾਸ ਫੰਗੀਆਂ ਹਿੱਸੇ ਫੇਰੇ ਜਾਂ
 ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਇਆ ਇਕ ਵੇਰ
 ਜੇਥੇ ਰਾਗ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਭੁਈ ਭਾਗਿਓ ਗਏ ਤੇ ਚੋੜ੍ਹਾ
 ! ਖੋਲ੍ਹੇ ਦੀਵਾਨ ਕੀਤਾ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਫੰਗਾ ਕੀ ਕੀ
 ਮਹਿਸੂਸ ਜੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਭਾਗਿਓ ਕਰ, ਕੋਲ ਜਿਹੜੀ ਗੁਜਰੀ
 ਪਈ ਓਹੀ ਤੇ ਉਹ ਪਈ ਕੀ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਜੀ ਵੇਰੋਂ ਵਿਚ
 ਸਿਆਉਂਦੇ ਕਰ, ਤੇ ਜੇਥੇ ਰਾਗ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦੀਵਾਨ
 ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਆਈ
 ਕਿ ਕੋਈ ਕਰਦਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਰਦੀ ਪੀ ਜਾਏ
 ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨ ਦਾ ਫੁਰਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਪਈ ਕੀਤਾ
 ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਮੰਡਤੀ ਵਿਚ ਆਏ ਤੇ
 ਗੁਜਰੀ ਫੇਰ ਕੇ ਪੀ ਕਈ ਇਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਵਾਧੇ ਕੀਤਾ ਜਨ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਕੀਜਾਂ ਇਤਨਾ ਕਾਫ਼ ਕੀ ਕਿ
 ਜੇਥੇ ਰਾਗ ਦੇ ਸਨ ਵਿਚ ਫੁਰਕਾ ਉਗਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੇ ਦਿਖਾ ਦਿਤਾ ਇਹ ਫ਼ਕ ਫ਼ੈਤ ਅੰਤਰਜਿੰਮ
 ਜੀ, ~~ਕੁਝ~~ ਇਹ ਖੇਤਰ ਬੈਠਕ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਨਾ, ਜੀਹ ਦੇਖ ਦੇਖਾਧ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੀਆ ਜੀਹ ਗੁਰ
 ਜਾਬਦੀ ~~ਕੁਝ~~ ਰਖ ਭੀਯਾ, ਗਾਮ ਜੀਹ ਕੀਰਤਨ ਫਿਰ ਮੀਟਾ ਇ
 ਦਯਾਂ ਫ਼ੈਤਾ ਦੀ ਕੀ, (ਸ਼: ਅਮਰਜਿੰਮ ਤੁ: ਅਤਰਜਿੰਮ)
 ਇਕ ਧੁਗਾਹ ਕਾਗ ਜੀ ਨਾਗਰੇ ਦਾ ਫ਼ੈਤਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਨ
 ਕੀਤੀ ਕਿ ਫ਼ੈਤ ਜੀ ਫ਼ੈਤ ਪਿੰਡ ਤਕ ਤੇ ਰੀਝਕ ਕਰੇ
 ਫ਼ੈਤ ਮੰਦਰ ਕਾ ਜਿਹ ਪਿੰਡ ਵਾਧੇ ਮਾਰਜਾਂ ਕਰਕੇ ਰਿ
 ਇਕ ਦਿਨ ਜਰੂਰ ਦਰੇ ਫ਼ੈਤ ਕਰਿਓ ਕਰੇ ਫ਼ੈਤ ਕਰਕੇ
 ਦੇਖਕੀ ਦਾਕਾ ਕੀ ਕੀ ਤੇ ਜਿਹ ਕਰਿਓ ਕਰੇ ਤੁਝੀ
 ਦਾਦੁ ਧਾਜਦੇ ਜਾਏ ਤੇ ਫ਼ੈਤਾਂ ਪਿਆਰਾ ਜਿੰਮ ਹੁਗੇ ਦੁੱਖੀ
 ਮਾਏ ਦੇਰ ਫ਼ੈਤਾਂ ਪਾਜੀਟਾ ਜਿੰਮ ਹੁਗੇ ਤੇਜਿਆ ਜਾਏ
 ਤੇ ਕਿ ਜਾਏ ਕੈਸੇ ਮਾਏ 18 ਮੀਥ ਪੰਥ ਕਰੇ, ਗਏ
 ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਵਾਸਤੇ ਸਫ ਪਰ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਜਾਧੇ ਜੀ
 ਕਾ ਰਹੀ ਪਾਰ ਕੀਰਤਨ ਰੇਵ ਕਰ ਪਏ ਪਿੰਡ ਵਾਧੇ
 ਮਾਰਜਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜ ਕੀਰਤਨ ਜਾਏ ਦਰੇ ਕਰੇ ਅਜ ਕੀਰਤਨ
 ਜਾਏ ਦਰੇ ਕਰੇ ਸੰਘਤ ਨੂੰ ਵਾਤਸਲਯ

ਤੇ ਆਪੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ^{ਦੇ} ਉਸ ਤਜਨ ਪੁਰ ਮੰਗਿਤ ਛੋਰੇ ਦੇ ਭਾਗ
 ਹੈ ਜਗਤ ਤੇ ਬੇਨ, ਉਸੇ ਨਾਮ ਇਕ ਮੇਂਤਰੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਤੇ
 ਉਸੇ ਆ ਅਰਜ਼ ਵੀਤੀ ਕਿ ਤੁਝੀ ਇਕ ਅਗੇਲਾ ਇਕ
 ਪਿੰਡ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਤੁਹ ਆਪੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਤੇ
 ਅੰਤਾਂ ਵਿਧਾ ਵੀਤੀ ਤੇ ਹੋ ਇਕ ਦੀਵਾਨ ਉਥੇ ਬਾਇ ਤੇ
 ਤਜਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਭਿਖ ਆਜਾਇ ਤੇ ਜਿਥੇ ਹੋ ਵੇਰ ਇਕ
 ਤਜਨ ਦੇਸ਼ ਉਹ ਅਯਤ ਹੋ ਜਾ ਪੈਰਾ ਜੁਪ ਆ
 ਬਹਿਰੀ ਆਪ ਦੇ ਆਪ ਦੀ ਮੇਂਤਰੇ ਦੇ ਨਾਮ ਇਕ
 ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੇਟਾ ਪਿੰਡ ਦੀ ਤੇ ਉਥੇ ਦੇ ਭਿਖਾਂ
 ਆ ਅਰਜ਼ ਵੀਤੀ ਅੰਤ ਦੀ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ
 ਮੇਰਾ ਵੀਤੀ ਜੇ ਤੇ ਅਯੀ ਵੇਈ ਪਾਪ ਵੀਤੀ ਹਰ
~~ਕਿਉਂ~~ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪੇ ਪਿੰਡ ਬੇਟਾ ਭਰੇ ਤੇ
 ਦੀਵਾਨ ਬਾਇ, ਅੰਤਾਂ ਅਰਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਕ ਹਰ ਬਾਈ ਤੇ ਵੇਰੇ
 ਭਰੇ ਭਾਇ ਤੇ ਉਥੇ ੪ ਇਕ ਹਰੇ ਹੋਜ ਦੀਵਾਨ ਬਾਇ
 ਪ੍ਰਗ ਪੁਰ, ਉਥੇ ਦੇ ਕੋਠ ਜਾਪਾਹਟ ਜੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਹੋ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਪਾਹੀਏ ਕੀ ਹਨ

ਤੇ ਇਕ ਅਜੀਬ ਪਰਿਵਾਰ (੪) ਦੀਵਾਨ ਬੁਝ ਕੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ
 ਤੇ ਉਨਕ ਪੁਰਖ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇ ਜਗਨ ਤੇ ਛੇਰੇ ਤੇ ਜੋਤ
 ਰੀਗਣ ਬੰਗਾਤ ਉਨ ਦਾ ਛਰਾਜੇ ਜਿਹੜਾ ਮਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਛੱਡ
 ਛੱਡਾ ਉਨਕ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਿਖ ~~ਜਨਮ~~ ^{ਜਨਮ} ਤੇ ਛੇਰੇ ਛਾਰਾ
 ਨਗਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਤੇ ਗਿਆਨ, ਤੇ ਉਨ੍ਹੇ ਰਿਖਾੜਾ ਪਿੰਡ
 ਤਾਇ ਉਨ੍ਹੇ ਤਾਈ ਪਾਸੀਰਾ ਸਿਖ ਮਾਜੇ ਪੂਰਾ ਸਿਖ ਕੀਰੀ
 ਉਨ੍ਹੇ ਗੁਰਮ ਰੀਤਿ ਕਿ ਵਛੀਰੇ ਪਾਏ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪੇਰਾ
 ਸਿਖ ਬਧ ਜਾ ਤੇ ਛੇਰੇ ਉਨ ਪੇਰਾ ਸਿਖ ਬਧ ਮੇਰੇ
 ਦਾ ਬਾਗੀਰੀ ਰਿਹਾ ਮੇਰੇ ਕੇ ਛੇਰਾ ਰੀਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਵਾਨ
 ਉਨ੍ਹੇ ਦੇ ਪਾਤਰ ਜੀ 'ਬੰਗਾ' ਇਨ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇਕ
 ਬੜਾ ਚਲਾਤ ਬਾਬੂ ਮੇਰੇ ਬਾਬੂ ਮਾਤਰਾ ਛਾਰੀਆ
 ਜੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਵਾਨ ਇਕ ਜੀ ਉਨ ਦਾ ਇਨ ਜਗਦੀਸ਼
 ਗਿਆਨ ਕਿ ਉਨ ਹੋਰ ਜੋਤ ਬੜਾ ਤੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਮਾਤਰਾ
 ਰੀਤਿ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਕ ਬਾਬੂ ਕਿਤੇ ਕੀ ਜਾਣੁ ਦੇਨਾ ਮੇਰੇ
 ਪਾਤਰ ਬੰਗਾਤ ਛੇਰੇ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਛਾਰੇ ਅੱਠ ਬੰਗਾਤ
 ਉਨ ਦੇ ਪਾਤਰ ਰੀਤਿ ਤੇ ਉਨ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਉਨਕ ਦੀਵਾਨ

ਤੇ ਫੇਰ ਰਿਗ ਰਿ ਬਾਹੁੰ ਛੁਟੀਆਂ ਰਿਓ ਆਰੇ ਪਿੰਡੀਤਨ
~~ਰਾਜੇ~~
 ਤੇ ਕਾਮੇ ਜਗਜ ਤੇ ਦਰੁ ਰਿਤਾ, ਇਕ ਭਾਜ
 ਪਿੰਡ ਭਈ ਅਰਾਨ ਦੇ ਪਿੰਡ ਭਾਨ ਉਨਾਂ ਨੇ ਭੰਡਾਂ ਦੇ
 ਅਰਾਨ ਕਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਆਰਾਂ ਹੁਣ ਭਾਜੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੀ
 ਤੇ ਭੁਭਿਕ ਤੇ ਭੁਭ ਮੀਤ ਤੇ ਜੇਤ ਪਿਆਰਾ ਭਿੰਘ ਜੀ ਭਾਨ
 ਫੇਰਾਭਈਏ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਣੁ ਖਗੇ ਰਿ ਨਹੀਂ
 ਮਿਆ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਜਾਈ ਨਹੀਂ ਰਿਆਂ ਤੇ ਜੇਤ ਘਰੇ ਦੁਆਰਾ
 ਤੇ ਗਏ ਤੇ ਅੰਦਰੇ ਭੰਡਾਂ ਦਾ ਧੂਹ ਪਈ ਤੇ ਜਾ ਨਿਕਲੇ
 ਭਈ ਅਰਾਨ, ਜੇਹੇ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇ ਜੰਗਤਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ
 ਭੇਜ ਗਈਆਂ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇਰਿਆਂ ਤੇ ਜੰਗਤਾ ਤੇਜਨ
 ਪੁਰ ਜਿਥੇ ਭਾਜੀਆਂ, ਇਹ ਉਨਾਂ ਦੀ ਤਾਰਤ ਸੀਰਿ
 ਜੇਤ ਪਿਆਰਾ ਭਿੰਘ ਰਿਤੇ ਦੀ ਹੋਣ ਉਨਾਂ ਅੰਦਰੇ
 ਤਾਰ ਖਜਰਾ ਲੇਕੀ ਤੇ ਭੰਡਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੋਧ ਪਹੁੰਚ
 ਭਾਜਾ, ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਘਾਟ ਸੰਤਾਂ ਪਿਆਰਾ ਭਿੰਘ ਦੀ
 ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਰਿ ਬਾਹੁੰ ਭੁਭੀਆਂ ਬਾਖਸ਼ੇ ਘਰ
 ਸਾਈਏ ਜੰਗਤਾਂ ਅਰਜਾਂ ਕਰਨ ॥

ਵਿਖਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਥੇ ਤੀ ਵਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਤੇ ਜੰਤਾਂ ਅਤਰ ਸਿੰਘ
 ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿਹਾ ਰਿ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਇਥੇ ਹੋ
 ਕੀਤਾ ਕਰੀਏ ਤੇ ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਪਿੰਡ ਕਰੇ ਜਾਇਓ ਤੇ ਅਜੀ ਅਜੇ
 ਕੁਝ ਜਾਣਾਗੇ, ਇਥੇ ਫੇਰ ਹੋਯਾ ਪਿੰਡ ਜੀ ਉਥੇ ਦਾ ਛੁਗਾਏ
 ਸਿੰਘ ਅਤਰ ਕੀਤੀ ਰਿ ਵਿਖਾ ਕਰੇ ਤੇ ਵੀਰਾਨ ਫਾਇ ਉਥੇ
 ਜੰਤਾਂ ਉਥੇ ਦੀ ਅਤਰ ਅਤਰ ਕਰੇ ਤੇ ਵੀਰਾਨ ਫਾਇ
 ਤੇ ਫੇਰ ਅਜੇ ਹੋਏ ਪੰਜ ਗੁਰਾਣੀਆਂ ਪਿੰਡ ਉਥੇ ਦੇ ਕਰ
 ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਅੰਜੀ ਵਿਖਾ ਹੋਈ
 ਰਿ ਪਹਿਲੇ ਕੀਤਾ ਰਿਹਾ ਤੀ ਉਥੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੇਰਾ
 ਤੇ ਅੰਦਰ ਕੋਥੇ ਤੇਜ਼ ਪੁਕ ਕਰੀਓ ਪਾਰੇ ਸਿਖ ਜਾਨ
 ਹੋਏ ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾ ਦਾ ਚੋਟਾ ਤੀ ਤੁਰ ਗਿਆ
 ਜਤਿਗੁਰੂ ਸਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਖ ਕਾਫ਼ ਹੋਏ ਤੇ ਸਾਖਾ
 ਹੋਏ ਇਥੇ ਤੀ ਵਿਖਾ ਕਰੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਜੰਤਾਂ ਅਤਰ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਥੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਜਾਏ ਪਿੰਡ
 ਤੇ ਸਿਖ ਪੰਜਾ ਰਿਹਾ

ਦੇਸੇ ਤੇ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਆਗੇ ਵੀ ਤੇ ਬੇਦਾਨ ਕਾਏ ਤੇ ਆਗੇ
 ਉਸ ਮਾਇਆਂ ਆਪ ਪਿਆਰ ਨੀ ਵੀਤਾ ਬੇਈ ਕਿਤੇ ਕਿਸਮ
 ਦਾ ਆਖਰ ਨੀ ਵੀਤਾ ਬੇਈ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆਂ ਨੀ ਬਣਾਈਆਂ
 ਆਗੇ ਉਸ ਵੀਤਕ ਦਿਤ ਬਿਤਾਈ, ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦਾ
 ਗੱਲੀ ਠੇਕਰੇ ਪਿਤ ਨੀ ਤੇ ੧੫੦ ਕਿਸੇ ਜਮਕ ਨੀ ਤੇ
 ਚਾਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਨੀ, ਮੀਂਹਾਂ ਦਾਨ ਦੀ ਗੱਲੀ ਨੀ ਤੇ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲੀ ਦਾ ਆਖਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਚਾ ਨੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਿੰਨਾਂ
 ਮਾਤਾ ਜਿੰਨਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਬਣਾਈਆਂ ਨੀ
 ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਚਾ ਦਰੁ ਗਿਆ
 ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦਾ ਠੰਡਾ ਮੀਂਹ ਤੇ ਆਖਰ ਤੇ ਆਖਰ ਤੇ
 ਮੈਂ ਤੇ ਕੁਝ ਆਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਨੀ ਤੇ ਕੁਝ ਆਗੇ ਰਿਖੇ
 ਤੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦਾ ਉਖਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਤੇ
 ਮੈਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਨੀ ਕਾ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨੀ ਹੀ
 - ਕੁਝ ਨੀ ਕਿ ਤੇ ਦੇ ਜਾਏ ਉਖਰ ਨੀ ਤੇ ਨਾਂ ਨੀ ਕਿ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੇਕਰੇ ਦਿਤਾ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਮਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਠ
 ਨੂੰ ਸਮਝ ਰੱਖਿਆ,

ਜੀਤਿ ਵਾਸੁ ਇਕ ਪਿੰਡੁ ਜੀ ਜੀਤਿ ਪਿੰਡੁ ਅਵਸਰਾਂ ਦਾ ਜੀ
 ਇਕ ਵੇ ਪਾਂਡੁ ਕਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੇ ਭਰਨ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
 ਜਿੰਨਾਂ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕਰੇ ਤੇ ਪਿੰਡੁ ਪੈ ਗਏ ਤੇ ਕੰਮ ਦੇਰ
 ਪਾਠ ਕੇ ਜੰਗਲ ਜਾਣ ਤੇ ਗਏ ਅੰਗੂਤ ਵੇਖੇ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਨੇ
 ਫਿਰਦਾ ਤੇ 136 ਵਜੇ ਤਕ ਚੋਕਤਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਾਮ ਵਿਚ
 ਜ਼ੇਰੇ ਗੰਢਾ ਦੇਰ ਸਫ਼ ਪ੍ਰਯਾਤ ਭੋਰੇ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਚਾਹੁ
 ਕਰ ਦੇਨਾ ਤੇ ਜਾਨ ਤਕ ਦੇਰ ਅੰਦਰ ਮਈ ਪ੍ਰਯਾਤ ਕਪੜਾ
 ਗੰਢਾ ਤੇ ਖਤਰੀ ਧੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਜੋ ਕਰੇ
 ਪ੍ਰੇਰੇ ਤੇ ਕਾਹਲ ਨੀ ਭਰਨ ਅਖੀਆਂ ਉਹ ਸਤ ਸੰਤਾ
 ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰੇ ਸਭ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਕੇ ਅਖੀਆਂ, ਉਹ
 ਇਕ ਪਿੰਡੁ ਦਾ ਮਾਨੁ ਕਰਮਾਜ ਦੀ ਜੋਤ ਕਾਹਲੁ
 ਜੋ ਰਹੇ ਕੀ ਤੇ ਗਾਇਕ ਮਾਨੁ ਮਿਖਿਆਂ ਤੇ
 ਜੋਤਾ ਬ੍ਰਿਗ ਸਾਧਿਆਂ ਜਾਗ ਨਗਰ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ
 ਮਾਧਿਯਾ ੦ ਤੇ ੦ ਨੀ ਮਾਧਿਯਾ ਜੇ ਪਿੰਡੁ ਦਾ ਪਿਯਾਰਾ
 ਤੇ ਇਕ ਤੇ ੦ ਉਹ ਅਤੀ ਮਾਕਸ਼ ਕੇ ਕੀਰਤਨ

ਚੁਗਾ ਚਿਠੀ ਮੇਰੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਤੇਰੇ ਖੇਡਾਂ ਅਗਵੇਂ ਦਿਨ ਬਿਨੇ
 ਤਾਂ ਹੋ ਤਿਸਰੇ ਕੇ ਡਿਗਾ ਤੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਤਾ ਗਈ, ਤੇ ਫੇਰ ਹੋ
 ਮਾਨਾਂ ਘਰਮਾਝ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭੈਤ ਕੀ ਤੁਮੀ
 ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਧਾ ਕਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਗੇ ਆਕਸ਼ਰੇ ਕੋਪਰੁ ਲਾ
 ਵਰਤਾਗਾ ਥੈ ਫਿਰਮਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਕੀ ਕਿ ਕੰਢੇ ਗੀਓ
 ਕੁਛ ਤੇ ਰਾਖਾ ਤੇ ਬਿਧਾ ਕਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਜਨ ਦਿਓ ਤੇ
 ਸਿਖ ਜਮਾਏ ਭੈਤਾ ਬਿਧਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਗਾਧਾ ਤੇ ਸਿਖ
 ਕੀਤਾ, ਇਕ ਦਿਨ ਉਥੇ ਜੇਏਰੇ ਸੇਤ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ
 ਭੈਤ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਦਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਘਾਹ ਨਿਕਲੇ
 ਤੇ ਇਕ ਮੁਝਕਾਮਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਕੀ ਇਕ ਪਾਈ ਲਾ ਘੋੜਾ ਖੈਰੇ
 ਪਾਹ ਤੇ ਆ ਗੀ ਕੀ ਤੇ ਅਗੇ ਸਿਖੀ ਤੇ ਘੋੜਾ ਪਾਈ ਲਾ
 ਪਰਾਂ ਭੁਇਆਂ ਤੇ ਭੈਤਾ ਦੇਵਰਾਂ ਤੇ ਸਿਰ ਭੁਟ ਦਿਤਾ ਤੇ
 ਭੈਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਤੇ ਜੇਏਰੇ ਅਰ ਛਤਿਆਂ ਭੈਤ ਕੁਪ
 ਕਰਕੇ ਖਫੇ ਰਹੇ, ਤੇ ਭੈਤਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਾਂ ਭੈਤਾ
 ਦੇ ਘਾਹ ਫੜੀ ਤੇ ਘੋੜਾਂ ਦਿਓ ਆ ਗਈ ਤੇ ਉਹ
 ਪੜ੍ਹਕਾ ਕੀ ਉਤੇ ਖੈਰ ਗਏ ਤੇ ਉਹ ਬਰਬਾ

ਆਈ ਤੇ ਜਿਥੇ ਝੋਲਾ ਦਾ ਜੇਡਾ ਪਿਆਰ ਕੀ ਚੁੱਪ ਜਿਹ
 ਹੁਣ ਵੇ ਪੈ ਗਈ ~~ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਵੇਖੇ~~ ਤੇ ਆਗਲਾਂ ਕਰ
 ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਜਿਥੜੀ ਝਮਝੀ ਮੈਨੂੰ ਖ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮ ਬਰਾ
 ਚੰਗਾ ਭਗਵਾਨ ਤੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੁਹੰਮਦੀ ਮਜ਼ਹਬ ਭੇਜਿਆ
 ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਤੇ ਡਿੱਘਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਤੇ ਅਜਨਬੀ ਰਹਿਣ ਤੇ ਹੁਕਮ
 ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਜਰਬੇ ਕਰ ਤੇ ਘਰ ਜਾਹ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਖੋਲ੍ਹ ਘਰ
 ਛੁੱਟੀ ਗਈ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਭ ਪਾਈ ਛੋੜ ਕੇ ਜਿਹ ਬਰਾ
 ਰਹਨ ਭਾਗੇ ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਨਾ ਫਿਰਾਹ ਛੇਡਾ ਤੇ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤਾ
 ਰਹਨ ਤੇ ਘਾਹਰ ਗਏ ਤੇ ਇਕ ਕਦੀ ਦਿਖਿਆ ਵੇ ਕੇਹੇ
 ਤੇ ~~ਇਕ~~ ਝੁੱਝੇ ਹੋਏ ਪੁਰ ਵੇ ਇਹ ਕੈਹ ਗਏ ਤੇ ਇਕ
 ਜਿਸ ਪੰਗਿਰੇ ਤੇ ਖਕਾਰਿਤਾ ਤੇ ਘਾਹਰ ਗਏ ਦੀ ਰਾਹ
 ਕੋਹ ਕਿਤੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਅੰਦਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਖੋਲ੍ਹੇ
 ਕਿ ਅਜਨਬੀ ਨਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕੈਹ ਪਿਆਰਾ ਜਿਥੇ
 ਤੇ ਪੰਡਤ ~~ਝੋਲਾ~~ ਜਿਥੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜੇ ਹੁਕਮ
 ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਵੇ ਘਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜੀ ਇਹ ਆਖੇ ਪਾਈ ਪਾਈ

ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਕੀਰਤ ੨੦੦,੩੦੦ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਫ਼ਤਹ ਤਿਆਰ ਹੈ
 ਤੇ ਉਹ ਖਾਸਾ ਹੋਰ ਹੈ ਪਿਆਰ ਨਿਘਾ ਕਰੇ ਤੇ ਛੇ ਮਾਸ
 ਇਨ ਏਕੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਕੰਮ ਜਿਸਾ ਸ਼ਾਮੀ ਹੀ ਪੈ ਸਈਆਂ ਤੇ
 ਫੇਰ ਜਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਿਘਾ ਹੀ ਉਥੇ ਤੇ ਘਾਹ ਨੈਤਾਂ ਦੇ
 ਮਤਰ ਜਾਅਪੜੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰੇ ਕਾ ਤੇ ਕਾਰ ਹੋਪ ਗਏ
 ਤੇ ਮਰਜ਼ ਕੀਤੀਕਿਤੁਰੀ ਏਥੇ ਆਰੇ ਘਰਿ ਗਏ ਜੇ ਤੇ
 ਉਹ ਪ੍ਰੰਗਰ ਦਾਕੇ ਉਹ ਕਰੇ ਜਨ ਤੇ ਬੈਠ ਕੀਰਤ ਆਗੇ
 ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮੇਲਾ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਤੇਰੇ ਜਾਏ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇ
 ਕਹਿਰੇ ਮਾਇਆ ਜਾਂ ਰਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰੰਗਰ ਕੀ ਕਰਦਾ
 ਏਥੇ ਹੁਣੇ ਸਾਜ ਮੰਗਾਰੇ ਸਾਜ ਮੰਗਾਰੇ ਤੇ ਉਥੇ ਹੀ
 ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਜਾ ਅੱਪੜੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ
 ਉਹ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਸਿਖੇ ਕੀਰਤ ਤਿਆਰ ਹੀ
 ਤੇ ~~ਕੀਰਤਨ~~ ਕੀਰਤਨ ॥ ਹੋਜੇ ਤੇਰੇ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਉਥੇ ਤੇ
 ਘਾਹ ਪ੍ਰੰਗਰ ਪਾਈ ਕੀਰਤਨ

ਇਸੇ ਕਮੇ ਜੋਤਾਂ ਪਿਆਰਾ ਜਿੰਘਾ ਹੁਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੋਤ ਜੀ
 ਚੜ੍ਹੇ ਧੌਲੇ ਕੀਮੇ ਚੜ੍ਹੀਏ ਕੁਸ਼ਕਾਂ ਵਾਲੇ ਕੈਰਿਆਂ ਇਹ ਕਰਨ ਹੋਇ
 ਕੁਸ਼ਕਾਂ ਵਾਲੇ ਤੇ ਟਾਂਗੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕੇ ਧੌਲੇ ਕੀਮੇ ਪੰਦਰ
 ਜੇਏ ਤੇ ਜੇਏ ਵੇਜ ਕੇ ਟਾਂਗੇ ਤੇ ਜਾਗ ਪਿੰਡ ਆਪਣੇ ਢੁਕਾਂ
 ਤੇ ਚਾਰ ਚੁੰਗੀਓਂ ਦੁਪਾਂ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵੱਡੇ ਤੁਰੀਆਂ ਤੇ
 ਗਾਰ ਚੁੰਗੀਓਂ ਜੋਗਤਾ ਅਰਜਾਂ ਕਰਨ ਕਿ ਅਜੇ ਪੰਗਤ
 ਜਾਏ ਵਜ ਕਰੇ ਅਜੇ ਪੰਗਤ ਜਾਏ ਵਜ ਕਰੇ, ਉਸ ਦਿਨ
 ਤੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅਰਜੇ ਦਿਨ 6 ਵੇਜੇ ਕੀਤਾਨ ਅਰਜਾਂ
 ਹੋਇਆਂ ਤੇ ਜਾਗ ਕੇ 6 ਵੇਜੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆਂ ਤੇ
 ਹੋ ਦਿਨ ਕੀਤਾਨ ਫ਼ਗਵੇ ਰਹੇ ਤੇ ਜਗਤਾਨੇ ਅੰਤਿਮ ਮਈ
 ਹਜ ਪੀਏ ਰਹੇ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅਗਰੇ ਰਹੇ

ਉਸੇ ਇਕ ਸਾਈ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੋਤ ਜੀ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਏ
 ਵਜ ਚੜ੍ਹੇ ਪਾਏ ਜੋਤਾਂ ਕੇ ਕਿੰਗ ਕਿ ਚੜ੍ਹੇ ਅਜੀ
 ਸਾਈ ਦੇ ਘਰ ਤਾਏ ਤੇ ਪੰਗਤ ਤੇ ਚੌਠ ਗਏ
 ਤੇ ਸਾਈ ਕੇ ਜੋਤਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹੇ ਵਜ ਕਰੇ ਤੇ ਅਰਜ

ਵੀਰੋਂ ਨੇ ਰਿ ਜੈਤ ਜੀ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਜੈਤੋ ਦੇ ਕਰ ਕਰੇ।
 ਜੇ ਤੇ ਦੁਖੀਆਂ ਤੇ ਵਾਂਗੇ ਹੀ ਚਕੇ ਤਾਂ ਇਕ ਪੁਤਰ
 ਦੇ ਦਾਤ ਬਾਖਸ਼ੇ ਜੈਤੋ ਦੇ ਰਿਹਾ ਜਾ ਜਾਗ ਮਾਧੀ ਤੋਂ
 ਬੀਰਤਿਗੁਰੂ ਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਘਰੇ ਪੁਤਰ ਪੈ ਦਿਤਾ
 ਤੇ ਜੇ ਜਿਅਰਾ ਮੰਗਦੀ ਤੇ ਅਰ ਕੁਝ ਸਿਖ ਜਾਣਾ
 ਸੀ ਤੇ ਅੰਦ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ। ਆਖ ਘਾਟ।
 ਮਾਧੀ ਦੇ ਘਰ ਪੁਤਰ ਹੋਇਆ ਠੇਰੇ ਆਖ ਦੇ ਆਖ
 ਮਾਧੀ ਦੇ ਜੈਤੋ ਦੇ ਘਰ ਜੈਤੋ ਦੇ ਮੇਰਾ ਜਗੁਰ ਕਰੇ
 ਤੇ ਹੁਣ ਹਿ ਮਾਧੀ ਜਾਗਾ ਤਉ ਗਿਰੀ ਤੇ ਤੇ ਹਿਰੇ
 ਘਰ ਜੈਤੋ ਦੇ ਘਰੇ ਪਾਏ ਤੇ ਹੁਣ 7 ਪੈਤਰੇ ਹਨ
 ਤੇ ਆਈ ਸਭ ਹੁਣ ਵੀ ਜੈਤੋ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਪਾਠ
 ਕਰਦੇ ਹੀ ਤੇ ਜਿਠਤਾਂ ਕਰਦੀ ਹੀ ਰਿ ਜੈਤੋ ਦੇ ਆਰੀ
 ਦੁਖੀਆਂ ਆਖ ਆਖ ਜੇਤੁ ਦਿਤੀ ਹੀ ਕਹੀਤੇ ਮਾਧੀ
 ਦੁਖੀਆਂ ਤੇ ਅੰਤ ਹੀ ਚਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ
 ਜੈਤੋ ਦੀਯੋ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਘਰੇ ਹੀ ਆਖ ਕਰੇ ਹਿਰਾ
 ਕਿੰਤੂ ਅਨ ਜੇਤੋ ਹੀ ਠੇਕਾ ਪੈਣਾ ਤੇ ਆਖਾਂ ਜੈਤੋ
 ਤੇ ਦੁਖੀਆਂ ਰੋਜ਼ੀ ਧਮਤੁ ਜੇਤੋ ਮਾਧੀ ਜਾਗੇ

ਉਹੀ ਜੀਤਾ ਅਤੇ ਅਰਜ ਵੀਤੀ (ਮਧੁਵਾਦੀ ਜਿਥੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ
ਇਹ ਕਹਾਤ ਕੀ) ਕਿ ਜੀਤ ਜੀ ਅਜੀ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਖੇਡਾ
ਕਰਕੇ ਤੇ ਤੇ ਜੀਤ ਬੀਕਰਜਿਘ ਜੀ ਜੀ ਕੀਤਾਗੁਰੂ ਜੀ
ਏ ਕਰਕੇ ਏ ਛੋਟੇ ਕਾਨ ਤੇ ਉਥੇ ਕੀਤਾਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਾਹੁਤ
ਤਕ ਘੋੜਾ ਜੀਤਾਂ ਤੇ ਕਾਹੁਤ ਪੂਰੇ ਕਾ ਹੋਈ ਕਈਆਂ
ਮਾਜਗਣਿਆਂ ਅੰਗਿਤ ਮਾਈ ਤਕ ਪੀਤਾ ਤੇ ਉਥੇ ਇਕ
ਸਿਖ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰੀਆਂ ਪਾਹਾਣੇ ਦਾ ਕੀ
ਤੇ ਕਾਹਾ ਮਾਰਕ ਖਾਨ ਕੀ ਤੇ ਉਥੇ ਅਰਜ ਵੀਤੀ ਕਿ
ਜੀਤ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਹ ਕੀਤਾਨ ਕਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗਤ
ਛੇਰੇ ਸਿਰ ਕਰ ਇਹੇ ਜੀਤਾਂ ਕਾ ਨੇ ਅਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰੀ ਅਰਜ ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਅਜੀ
ਤੇਰੇ ਅਰਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗੇ ਉਥੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਸਿਰ
ਦੇਸ਼ ਜੀ ਤੇ ਜੀਤਾ ਕਿਹਾ ਮਾਜ ਕਾਹਾਘ ਛੇਰੇ ਦੇ ਤੇ
ਸਿਖ ਤੇ ਅਗੇ ਆਂ ਤੇ ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਕਰਕੇ ਬੀਤੀ
ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕਰੇ ਕਈਏ ਤੇਰੀ

ਉਹ ਅਰਜਾਂ ਕਰੇ ਫੇਰ ਕੀ ਇਹ ਸੇਰੇ ਤੇ ਕਹੀ ਛੁਟਕਾਰਿ
 ਸੇਰਾ ਘੋਰਿਓ ਉਠਿਓ ਇਹੇ ਜੇ ਕੈਦਿਅੰ ਨਾਖਾ ਤੇ ਤਿਨ
 ਇਨ ਹੀ ਇਹ ਖਿਛੇਤਾਈ ਹੋਈ ਰਹੀ ਤੇ ਅਖੀਰ ਭੀਤਗੁ
 ਦਾ ਪਾਸਾ ਜਾਂਦਾ ਉਠਾ ਭੁਛਾ ਤੇ ਪੀੜਤੁ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਤੇ
 ਈ ਤੇ ਜੇਠਾ ਡਿੱਪਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੁਛੇ ਭੋਲ
 ਕਰਮ ਭੋਲ ਕੇ ਭੋ ਭੀ ਭੀਤਗੁਰੁ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਨਗਰ
 ਤੇ ਭੋਲ ਕੇ ਤੇ ਚੋਲ ਭੁਛੇਤਾਈ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਕਿਆ ਤੇ
 ਜੇਠਾ ਡਿੱਪਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਠਾ ਦੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਤੇ
 ਸੰਗਤ ਕੀ ਭੀਤਗੁਰੁ ਤੇ ਉਥੇ ਹੋਰ ਕੀ ਜੇ ਅੰਖਰ ਪਾਸ
 ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਕਰ ਭੁਛੇਤਾਈ ਜਗਦਾ ਭੋਲ ਕੇ ਤੇ ਭੁਛੇ
 ਪੁਰੁ ਕਿਆ, ਉਥੇ ਇਹ ਜਿਆਦਾ ਪਿੰਡ ਕੀ ਤੇ ਉਥੇ ਭੁਛੇ
 ਖਤੀਅੰ ਦੇ ਪਾਰ ਕਰ । ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਦਾ ਕੀ ਭੁਛੇ ਭੋਲ
 ਸਰੇ ਪੁਰੇ ਪਾਰ ਕਰ ਉਠਾ ਮਾਰੇ ਕੀਤਾ ਅਤਰ
 ਸਿੰਘ ਹੁਗਾਂ ਅਗੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭੋਲ ਜੀ
 ਡਿੱਪਾ ਕੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਕੀ ਚੋਲ ਪਾਰ ਤੇ ਜੰਗਤਾਂ
 ਤੇ ਜੇ ਡਿੱਪਾ ਜਗੁ ਕੀ ਜੀ

ਸੋ ਤੇ ਜੀ ਕੀਤੋ ਪਿੰਡ ਮਾਇਆ ਦੀ ਵੇਈ ਬਾਗੀ ਨਹੀਂ ਘਰੁਤੁ ਮੁਕਤੀ ਮੰਤਰ
 ਘਰੁਤੁ ਤੋ ਪਰੁ ਉਚ ਦੀ ਕਾਗੀ ਹੋ ਇਹ ਕਾਗੀ ਆਈ ਤੁਸੀਂ
 ਪੂਰੀ ਕਰੋ ਨਗਰੁ ਤੇ ਪਰਿਭੂ ਕਰੋ ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਾਹੁ ਬਖਸ਼ਿ
 ਤੇ ਫੇਰੁ ਕੀਤੁ ਪ੍ਰਭੂਦਾਸੀ ਤੇ ਜਿਅਾਣੁ ਦਿਖਾ ਕੇ ਗਏ ਕੀਰਤਨ
 ਕਰੇ ਤੇ ਗਏ ਤੇ ਇਹ ਮਾਯੇਨਾ ਸਿਰੁਤਾ ਮਾਯਾ ਸਗਲਾ ਛੋੜੇ
 ਉਛਾਰੇ ਘਰੁ ਬੰਗਰੁ ਹੋਇ ਇਹ ਬੰਗ ਦੁਖਾਹਾ ਰਿਹਾ
 ਤੇ ਫੇਰੁ ਇਹ ਬੀਰੁ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਛਾਰੇ ਪੁਤਰੁ ਤੇ ਮਾਯਾ
 ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀਤੁ ਜੀ ਬੰਗਰੁ ਕਰੇ ਤੇ ਮਾਯਾ ਸਗਲਾ ਕਾ
 ਛੋੜੇ ਕੀਤਾ ਤੇਰਿਗ ਕਿ ਮਾਯਾ ਰਿਹਾ ਦੁਖਾਹੇ ਤੇਰੇ ਟਿਕੇ
 ਗੰ ਸਾਫ਼ੁ ਮਹਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸਿਰੁ ਬੰਗ ਤੇਰਿਆ ਤੇ ਹੋਰੁ ਬੰਗ
 ਸਗਲਾ ਕਰੇਨੁ ਹਨੁ ਪਰਿਕਾ ਮਾਯਾ ਸਗਲਾ ਛੋੜੇ ਤੇ ਫੇਰੁ
 ਮੰਗਰੁ ਦੀ ਛਕਾਂਡੇ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਕਰਗੇ ਬੰਸ ਫੇਰੁ ਕੀ
 ਦੀ ਸਿਰੁਤਾ ਤੇ ਗਈਆਂ ਦੀ ਬੀਰੁਗੁਰੁ ਜੀ ਦੀਆਂ ਉਛ ਮਾਯਾ
 ਸਗਲਾ ਛੋੜੇ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਬੰਗਰੁ ਕਰੇ ਗਏ
 ਮਾਯਾਤ ਮਾਯੇ ਹਨੁ ਘੀਤ ਮਾਯੇ ਪਾਪੀਆਂ ਤੇ ਕਰਗ
 ਛੋੜੇ ਕੇ ਤੇ ਨਾਮ ਦੇ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਇਕਾਂ ਨੇਤਾ ਕਰੇ
 ਮਾਯੇਆਂ ਪੈਰੁ ਸੀਰੁਗੁਰੁ ਤੇ

ਤੇ ਮਾਨੀ ਦੀਵਾਨ ਸੁਧ ਛੱਡੇ ਤੇ ਤੇ ਮਾਨੀ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣੇ
 ਇਹੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹਿੰਦੁ ਭਰਾ ਭਰਾ, ਤੇ ਇਸ
 ਇਹ ਭਰਾ ਦੀ ਮਾਇ ਨਿ. ਫੀਤਾਂ ਨੇ ਮਾਯਾ ਬਰਾਬਰ ਛੱਡਾ ਦੇਣਾ ਹੈ
 ਤੇ ਭਰਮਾਂ ਮਾਂ ਕੀ ਮਾਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿਹ ਨੀ ਛੁਪਾ ਕੇ ਜਾਣੇ
 ਪਿੰਡ ਇਹ ਦੀਵਾਨ ਕਾਇ ਜੇ ਪੈਗਰ ਕੀਤ ਜੇ ਤੇ ਜਾਣੇ ਤੇ
 ਜੇ ਮਿਹਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਕੀਤ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਕਾਇ ਤੇ ਪੈਗਰ
 ਕੀਤ ਜਿਤਾਂ ਹੋਣ ਕੇ ਘਰ ਕੀਤਾਂ ਮਾਯਾ ਬਰਾਬਰ ਛੱਡੇ
 ਇਹੋ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਜਿਹਰ ਕਾਇ ਗੇ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਹੋਣ ਜੇ ਨੀ
 ਮਾਯਾ ਬਰਾਬਰ ਛੱਡੇ 10 ਇਹ ਇਹੋ ਭਰਾਂ ਹੀ ਪੈਗਰ ਕਾਇ ਤੇ
 ਫੇਰ ਭਰਾ ਕੇ ਮਾਯਾ ਪੈਗਰ ਜਿਹੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜਾ ਹੈ ਕੀ
 ਮਾਯਾ ਮਾਯਾ ਬਰਾਬਰ ਕੀ ਛੱਡਿਆ (ਕਾਇ) ਮਾਯਾ ਬਰਾਬਰ
 ਰਿਸਾ ਬੈਠੇ ਇਹ ਕਾਯ ਇਹ ਜਾਗੇ ਕਾ ਕੈਨ ਇਹਨਾਂ ਛੱਡਿਆ
 ਦੇ ਹਿੰਦੁ (ਕਾਇ) ਕਾਯਾ ਘਰ ਕੀ ਮਿਧ ^{ਤੇਲਿਆ} ਗਰਮਾਂ ਤੇ ਦੇਵੇ
 ਘਰਾ ਇਹ ਕਾਯ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਵੇ ਤੇ ਕਾਯੇ ਦੀਵਾਨ ਕਾਇ
 ਸਾਧੇ ਪੈਗਰ ਕੀਤਾਂ ਪਥੁ ਪਥੇ ਦੇਵੇ ਪੁਰੇ ਮਿਹਰ ਦੀ ਕੀਤਾਂ
 ਜਾਣ ਨਗਰ ਕਾਯਾ ਪਥੁ ਮਿਧ ਤੇ ਸਤ ਕੀ ਤਦਮੇ

ਦੇਰ ਨਿਕਾ ਗੇਲਾ ਕਾਇਆਇਆਂ ਦਿਆ ਜਿਖਾਂ ਆਤਮ ਵੀਤੀ ਓਥੇ ਭੀ
 ਤੇ ਭੇਜਾਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਏਕੇ ਹੁਣੁ ਹਿਥੇ ਹਿਥੇ ਵੇਦਕ ਆ ਆਈਏ
 ਤੇ ਭੇਜਾਂ ਪਿਆਰੀ ਜਿਘ ਹੁਕੇ ਕੀਤੇ ਨਾ ਆਪਣੇ ਤੇ ਇਕ ਕਪੜਾ
 ਪੁਰੀਆ ਜਿਘ ਹੁਕੇ ਕੀਤੇ ਨਾ ਆਪਣੇ ਤੇ ਇਕ ਕਪੜਾ
 ਜੀ ਰੋਟਾਇਆ ਤੇ ਆਇਆ ਭੀ ਹਿਥੇ ਗਏ ਤੇ ਭੇਜਾਂ ਆਤਮ ਜਿਘ ਭੀ
 ਆਜੇ ਹਿਥੇ ਕਰੇ ਭਨ ਆਪਣੇ ਤੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪੇ ਆਪਣੇ ਕਿ ਹੁਕੀ
 ਕੋਲ ਭਾਉ ਕੇਤੇ ਭੇਤ ਆਪੇ ਆ ਜਾਣਗੇ ਅੰਜਾ ਤਾਹ ਦਿਤਾ
 ਤੇ ਭੇਜਾਂ ਪਿਆਰੀ ਜਿਘ ਹੁਕਾਂ ਵੇਦਕ ਭਾਉ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕੋਲਾਂ
 ਕੋਈਆਂ ਤੇ ਗਈਆਂ ਜਿਥੇ ਦਿਨ ਕੇਤਾ ਕਰੀ ਆਇਓਂ ਹਿਥੇ ਚਿਹ
 ਹੁਕੀ ਭਾਉ ਨਿਗਕ ਕੇਤੇ ਰਾਤ ਹੋ 1-1 ਵੇਲੇ ਤਕ ਭਾਉ ਕੀਤਾ
 ਕਾਇਆ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਭੇਜਾਂ ਜਾਣਾ ੨, ਤੇ ਦਿਨ ਇਥੇ ਤਾਂ ਭੇਜਾਂ
 ਗਏ, ਫੇਰ ਭੇਤ ਆਤਮ ਜਿਘ ਜੀ ਆ ਗਏ ਤੇ ਭੇਦਾਰ ਵੇਦਕ
 ਜਿਘ ਦੇ ਘਰ ਭੇਤਾਂ ਭੇਦਿਆਂ ਤੇ ਹਿਥੇ ਭੇਤਾਂ ਕੀਤਾ ਤੇ
 ਵੇਦਕ ਪਾਇਆ ਤੇ ਹੇ ਦਿਨ ਤੇ ਭੇਦੀ ਤਾਮਾ ਧੀਨ ਆਇਓਂ
 ਹੇ ਰਿ ਰਿਵੇ ਕੁਝੇ ਕੇਤੇ ਰਾਤ ਤੇ ਭੇਤਾਂ ਦਿਨ ਕੀਤੇ ਗਏ
 ਸੁਖ ਦੀ ਸੁਖ ਕਾ ਭਗੇ ਭੇਦ ਭਾਵਾਨ ਦੀ ਧੀਨੀ ਭੇਤ
 ਭੇਦੀ ਭੀ ਇਥੇ ਭੇਤਾਂ ਭੇਤ ਭੇਤ ਗਏ ਤੇ ਭੇਦੀ ਘਰ
 ਭੇਤ ਜਾਣ ਜੇਗਾ ਕਾ ਭੇਤਾਂ ਭਾਉ ਪਿਥੇ ਭੇਤਾਂ ਭੇਤਾਂ
 ਭੇਤ ਭੇਤ ਤੇ ਭੇਦੀਆਂ ਭਾਉ ਕੀ ਭੇਤਾਂ ਭਾਉ ਕੀ ਭੇਤਾਂ ਭੇਤਾਂ

ਕਾਸ਼ਾ ਕਰੁਣਾ ਕਾਸ਼ੀਆਤਿ ਤੇਰਿਆ, ਇਹੀਨਾਂ ਹੀ ਇਨ ਅਹੀਨ
 ਪੁਰਾ ਕੀਯ ਜਾਣਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਕੇਰੇ ਵਿਰਾਅ ਮੰਗ ਕੇ ਤੇ ਗਾਨ ਕਾ ਕੀ
 ਨਿਰਕਰ ਤੁਹਾ ਤੇ ਸਥਰੁ ਕਰੁਣਾ ਕੇਰਾ ਕਾਜਨ ਵਿਰਿਆ ਮੰਗੇ
 ਨੇ ਜੀ ਸਾਜਨ ਵਿਰਿਆ, ਪਿਤੁ ਧਾਰਾ ਨਿਰਕਰ ਤੇ ਜੇਗਤ
 ਨੇ ਮੇਰਾ ਰਿ ਰਿਹੈ ਜੇਗਤ ਤੇ ਕਾਪਨ ਕਿਆਈ ਤੇ ਜੇਗਤਿਆ
 ਕੀਯ ਹੁੰਗ ਤੁਹਾ ਤੇ ਕਾਜਨ ਕੇਰਾ ਰਿ ਤੁਹਾ ਜੇਗਤ ਦੇ ਕੁਰਾ
 ਤੇ ਜੇਗਤ ਮਾਰ ਕੇਰੇ ਜੇਗਤਾਂ ਇਕੇ ਤੁਹਾ ਹੀ ਕਰਨਾ ਕਰਨ
 ਇਨ ਕੁਚਰਾ ਕੇਰਾ ਤੇ ਜੇਗਤ ਪਿਆਰਾਂ ਕੀਯ ਹੁੰਗ ਕੀਰੇ
 ਰੀ ਕੇਰਾ ਰਿ ਜੇਗਤੀ ਕੇਰੇ ਕੁਰਾ ਕੇਰਾ ਪੈ ਗਾਈ ਪੈ ਪਿਠ
 ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀਯਾ ਕਾਜ ਕਾਪਨ ਕੀਰੇ ਤੇ ਜੇਗਤ ਕੀਯ ਕਰਨੀ
 ਕੇਰੇ ਉਤੇ ਹੀ ਮਾਨੇਰ ਮਰੀ ਕੇਰਨਾ ਦਾ ਪੁਰਾ ਕੇਰਾ ਪੈਰਾ
 ਤੇ ੨੦, ੨੦ ਕੀਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾ ਹੀ ਕੀਯ ਜਾਣਾ ਕੇਰਾ ਦਾ ਮਾਨੀਕ
 ਮਤਨ ਕੇਰਾ ਕਾਸ਼ਾ ਜੀ ਜੇਗਤ ਪਿਆਰਾਂ ਕੀਯ ਹੁੰਗ ਮਾਨ ਕੀਤੀ
 ਰਿ ਜੇਗਤ ਜੀ ਕੇਰੇ ਸਿਆਕ ਕੇਰੇ ਰਿਆ ਕੀਰੀ ਕਾਰ ਮਾਨ ਕੀਤੀ
 ਤੇ ਤੇ ਕੀਰਾਈ ਦਾ ਮੇਰਾ ਕਾਥੇ ਹੀ ਕੇਰੇ ਪਾਈਆ ਤੇ
 ਜੇਗਤ ਮਾਰਾ ਪੁਰਾ ਕੇਰਾ ਮਰੀ ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਪੁਰਾ ਕੇਰਾ
 ਜਾ ਮਪਰੇ ਕਾਥੇ ਹੀ ਕੇਰੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਜੀਨ੍ਹਾਂ

ਸਗੋਂ ਇਹ ਦਸ ਹੋਰ ਉੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਵਰਗਾਂ ਪੱਤਰੇ ਅਤੇ
 ਸਗੋਂ ਪਾਦਰੀਆਂ ਤੇ ਵੇਰੇ ਤੇ ਬੁਧਾ ਅਤੇ ਅਤੇ ਤੇ ਅਸਤਰੇ ਤੇ
 ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਹੋ ਸਿਰਾ ਦੇਖਣ ਅਜ ਤੇਰੇ ਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਪਾਤਰੀ ਸਗੋਂ ਇਹ ਅਸਤਰਾ ਤਿਹਾ ਤੇ ਤੇ ਫੇਰ ਉੱਚੇ ਦਾ ਫੇਰੀ
 ਸਿਮਾਤਰੇ ਕੋਈਆਂ ਉੱਚੀ ਵਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉੱਚੇ ਆਰੇ
 ਅਸਤਰੇ ਕੋਈ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤੇ ਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਹੋਈ
 ਇਹ ਦੇਖਣ, ਸਗੋਂ ਦਾਸਾ ਕੁਝ ਘੋਰਾ ਪ ਇਹ ਇਹ
 ਉੱਚੇ ਤੇ ਤੇ ਫੇਰ ਕੇਸਰੀ ਰੀਆਂ ਅਸਤਰਾਂ ਤੇ ਸਾਦੀਆਂ ਤੇ
 ਕਾਹਿਰੇ ਦਾਸਾ ਇਹਾ ਕੀ ਤੇ ਕੇਸਰੀ ਕੇਰੇ ਜਾਨਾ ਇਸਾਰੇ ਤੇ
 ਕੇਸਰੀ ਕੇਰਿਆਂ ਜਾਨਾ ਮੀਰ, ੨ ਪੰਥ ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਸਾਰ
 ਦੇ ਇਹੋ ਦੀ ਕਰੁਣਾ ਤੇ ਇਹੋ, ਸੁਭਾਸ਼ਾ, ਸਿੰਘ, ਸੀਰਾਈ,
 ਕੁਝ ਤੇ ਕੇਸਰੀ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ਬਾਹਰ ਆਰੇ ਕੇਸਰੀ ਦਾ
 ਕੇਸਰੀ ਕੇਰਿਆਂ ਤੇ ਸਗੋਂ ਕੇਸਰੀਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਪੇਦ
 ਇਹ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਕੁਝ ਕੇਸਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਰੀ ਬਾਸਾਰ
 ਦੇ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇ ਇਹੋ ਦੀ ਪਤਰੀ ਦੇ ਬਾਸਾਰੀ ਬਾਸਾਰ
 ਦੇ ਨਾਂ ਬਾਸਾਰੀ ਕੀ ਕੇ ਇਹੋ ਕੇਤ ਸੰਸਾਰ ਕੇਸਰੀ ਤੇ
 ਪਦੇ ਜਾਨਾ ਕੁਝ ਕੇਸਰੀ ਕੇਸਰੀ ਅਸਤਰੇ ਇਹਾ

(2)

ਜਾਮ ਦੇ ਫਲ ਹੋਣ ਤਕ ਅੰਗੀਰੇ ਦੇ ਪੱਤ ਪੌੜ੍ਹੇ ਵਿਚ ਤਰ
 ਤੇ ਫੇਰ ਕੀਰਨ ਛੁਹਿਆ ਇਸੇ ਦਿਨ ਅੰਗੀਰੇ ਦੇ ਜਿਅਰ
 ਜੀ ਤੇ ਲੈਤ ਪਿਆਰਾ ਜਿਘ ਜੀ ਉਤਾਰੇ ਤੇ ਸਫੇ ਰਿ ਕਥੇ
 ਹੁਣ ਚਕੀਏ ਤੇ ਫੇਰ ਇਕ ਕਿਆਕਰੇਟ ਦੀ ਮਾਈ ਮਾਪੁਕਾ
 ਤੋੜਿਆਂ ਵਾਧੀ ਜੀ ਉਂਗਰੇ ਕੋਈ ਕੁਝਾਂ ਕੀ ਜੀ ਉਂਗ
 ਜੋਤਾਂ ਸੇ ਰੋਤਕ ਛੁਹਿਆ ਤੇ ਉਂਗ ਜੋਤਾਂ ਤੇ ਮਾਪੁਕਾ
 ਪੁਤਰ ਕੁਝਾਂ ਵਿਚਲਾ ਫੇਰ ਸਫੇ ਕੋਤਾ ਮਾਪੁਕਾ ਤੇ
 ਮਾਈ ਦੇ ਪੱਤ ਦੀ ਰੋਤਕਾ, ਤੇ ਫੇਰ ਪਿੰਡੁ ਕਮਰੁ ਮਾਪੁ
 ਜੀ ਕੋਤਾ ਉਂਗ ਮਾ ਰਖਣਾ, ਇਕ ਦਿਨ ਸੂਰਾ ਗੋਰੁ ਜਿਘ ਜੀ
 ਗਮਕਿਆ ਕਾਫੇ ਉਂਗ ਮਾਹਰ ਕੋਤੀ ਰਿ ਕੋਤ ਸੀ ਕੁਝੀ ਕਾਫੇ
 ਵੀ ਮਾਨਾਂ ਵਾਧੀਏ ਵੀ ਮਾਏ ਉਂਗ ਹਨ ਤੇ ਕੋਝੇ ਕੁਝੀ ਵੀ
 ਕਥੇ ਮਿਥ ਰੇ ਕਾਫੇ ਰੋਤਕ ਵਕੀਏ ਕਾਫੇ ਉਂਗ ਕੋਝੇ
 ਕਾਫੇ ਜਿਘੀ ਕਮਾਈਏ ਕਾਫੇ ਮੇਰਾ ਕਾ ਕੁਝ ਕਾਫੇ ਮਾ
 ਕੋਝਾ ਫੇਰ ਕੋਤ ਤੇਜਿਆ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਜਾਮਬੇ ਕੀਜੀ
 ਕੁਝਾ ਮਾਪੁਕਾ ਜੀ ਕੁਝ ਰੋਤਕਾ

ਚੈਗਰ ਛੋਰ ਕੇ ਤੇ ਚੈਦਾਨ ਛਕਰ ਦਿਤ ਯਗ ਗਿਆ ਤੇ ਟੁਕਿਰ .
 'ਹੋਰੀ ਪਾਈਂ ਜਾਮ ਤੇ ਗਈ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਦਿ ਤਾਗੇ ਤੇਰੇ ਨੇ ਗਯਾ
 ਆਦਿ ਹੋਰੀ ਪਾਈਂ ਚੋਰ ਕੇ ਤੇ ਚੈਦਾਨ ਦਿਤ ਘੋਰੇ ਜਾਣ
 ਆਨਦ ਦਿਤ ਦਿਤ ਸੁਖਾ ਸੀ ਦੇ ਘਰ ਚੈਗਰ ਤੇਰਿਆ
 ਤੇ ਚੈਦਾਨ ਦੀ ਚੁਪਤੀ ਚੈਦਾਨ ਦੀ ਚੋਰ ਕਾਏ ਚੈਦਾਨ
 (੨) ਚੈਦਾਨ ਚੈਦਾਨ ਕੇ ਕਾਏ ਚੈਦਾਨ ਚੈਦਾਨ ਚੈਦਾਨ ਦੀ
 ਚੈਦਾਨ ਕੇ ਤੇ ਚੈਦਾਨ ਕੇ ਆਜ ਚੈਦਾਨ ਕੁਰੀ
 ਪੰਡਿਤ ਤੇਰਿਆ ਤੇ ਆਜ ਆਜੀ ਕੇ ਚੈਦਾਨ ਕਾਏ ਗੰ
 ਕਾਏ ਗੇ ਚੈਦਾਨ ਕੁਰੀ ਕਾਏ ਆਜੀ ਕਾਏ ਚੈਦਾਨ ਕੁਰੀ
 ਤੇ ਕਾਏ ਚੈਦਾਨ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਦਿਤ ਪੰਡਿਤ ਕਾਏ ਕੁਰੀ ੨
 ਚੈਦਾਨ ਕੁਰੀ ਆਜ ਕਾਏ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਚੈਦਾਨ, ਚੈਦਾਨ
 ਆਜ ਕੁਰੀ ਦਿਤ ਕੇ ਚੈਦਾਨ ਕੁਰੀ ਕਾਏ ਆ ਗਏ ਤੇ ਕੁਰੀ
 ਤੇ ਕੁਰੀ ਤੇਰਿਆ ਚੈਦਾਨ ਤੇ ਚੈਦਾਨ ਦੀ ਕਾਏ ਕੁਰੀ ਕਾਏ ੩੩
 ਤੇ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ
 ਤੇ ਚੈਦਾਨ ਚੈਦਾਨ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ

ਮ ਦੀਦਾਰ ਤੇਜ਼ ਪਿਆਰ ਸਿੰਘ ਜੁਗ ਦੀ ਭੈੜ ਦਰੀਪ ਵੇਰਵੇ
ਦਸ਼ ਪ੍ਰਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਤੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖਾਨ ਖਿੱਤੇ
ਬੀਬੀ ਦਰੀਪ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਘਰ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਪੰਗਤ ਭਰਵਾ ਗਏ
ਤਾਜ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੇਰਵੇ ਤਿਪਟੀ ਗਏ
ਬਿਛਾਰਾ ਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਨੇ ਦੀਦਾਰ ਬੁਝਿਆਂ ਤੇ ਮਾਘੜ
ਪ੍ਰਗਾ ਰਿ ਬੁਝਿਆਂ ਤੇ ਤੀ ਰਿ ਬੁਝਿ ਦਿਦ ਦੀਦਾਰ ਪ੍ਰਗਾ
ਹਨ ਪਰ ਮਾਘ ਸਿੰਘ ਕਮਾਗ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਡਿਠਾ
ਬੀਬੀ ਮਾਘ ਤੇਰੀ ਤੇ ਮਾਘ ਮਾਘ ਵੇਰਵੇ ਬੁਝਿ ਰਿ ਮੇਰੇ
ਮਾਘ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ
ਪ੍ਰਗਾ ਤੇ ਵੇਰਵੇ ਤੇਰਿਆਂ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਭਰਵਾ ਰਾ ਬੁਝਵੇਰਵੇ
ਏਰ ਰਿਨ ਤੇਰਿਆਂ ਰਿਨ ਮਾਘ ਸਿੰਘ ਸੀ ਮਾਘ ਵੀਤੀ
ਤੇ ਰਿਨ ਦੇ 14, 15 ਪਰ ਰਿਨ ਤੇ ਦਰਦਨਾ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ
ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਾਘ ਤੇ ਰਿਨ ਰਿਨ ਦੀਦਾਰ ਪ੍ਰਗਾ ਪਰਿਸ਼ਾ
ਮੇਰੇ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ
ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਪ੍ਰਗਾ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ ਰਿਨ

(੨੫)

ਤਸੇਵੀ ਆਪਣੇ ਬਾਹਰ ਸਿੱਖ ਦੀ ਮਾਨਸਕਿਆ
ਤਸੇ ਕਾਮ ਦੇਣ ਸੀ ਮਾਨਸਾਂ ਵੀਤੀਆਂ ਤੇ ਜੇਤ ਦੇਰ ਆਦਮਾਂ
ਦੇਰੇ ਗਏ ਬਿਨ੍ਹੇ ਚੰਡਾਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੀਤ ਤੇ ਜੇਗਤਾ ਪ੍ਰਭਾਕ
ਤਸੇਆਂ ਉਥੇ ਤਿਹ ਰਾਗਣੇ ਕੇ ਕੂਢਾ ਹੋਇਆ ਸਿੱਖ ਦੀ ਮਾਨ
ਵੀਤੀ ਤੇ ਤੇ ਜੇਤ ਉਥੇ ਜਾ ਆਪਣੇ ਤੇ ਉਥੇ ਗਗਾਨ
ਜਿਥਾਂ ਤੇ ਮੰਨਿਤ ਪਾਕ ਕਰਾਏ ਤੇ ਜਿਥੇ ਅਜਾਇਆ ਬੁਝੀਆਂ
ਉਥੇ ਦੇਰ ਬਾਗਾਣੇ ਦੇ ਮਾਤਾ ਕਾਗਣੇ ਦੇ ਮਾਨਸ ਗੀਤੀਰ
ਮਾਨਸ ਬਾਗਾਣੇ ਦੇਰ ਤੇ ਦੇਰੇ ਮੰਗ ਕਰਤਿ ਪ੍ਰਭਿਤੁ
ਕੇਰੇ ਉਥੇ ਇਕ ਕਾਪੁਤਾ ਕੀ ਗੋਪਾਧਿਕਿਯ ਬਾਗਾਣੀ ਦੇਰ
ਮਾਨ ਅਜਾਇਆ ਆਪਣੇ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਚੰਡਾਕ ਤਸੇ ਤੇ
ਦੇਰ ਸੰਤ ਸਿੰਘਾਨ ਜਿਥੇ ਕੇ ਮਾਨਸ ਵੀਤੀ ਤੇ ਚੰਡਾਕ
ਕਾਤ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਗ ਸਤ ਸਾਧ ਜੇਗਤ ਨੇ ਮੰਨਿਤ
ਮਈਗਨ ਪੀਤਾ ਤੇ ਦੇਰ ਜੇਤ ਕੇ ਮੇਰੇ ਜਿਥੇ ਮੰਨਤਾ
ਉਥੇ ਮਾਨਸ ਵੀਤੀ ਰਿ ਕਿਥਾ ਕੇਰੇ ਚੰਡਾਕ ਪਾਏ

ਭਗਤਾਂ ਤੇ ਵੇਗੀ ਗਏ ਉਥੇ ਭੁੱਖਾ ਧੰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ
 ਭਗਿਆ ਤੇ ਵੇਗਨ ਵੀ ਭੀਰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵੇਦ ਤੇ ਆਇਆ
 ਵੇਗਨ ਉਥੇ ਆਏ ਤੇ ਵੇਗ ਮਧਾ ਰਿਸਾ ਏਨੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤੇ
 ਆਈ ਤੇ ਆਗ-ਵੀਰੀ ਦੇ ਨੇ ਰਿਸ ਰਿਸਾ ਕੀ ਉਹ ਮਧਾ
 ਧੰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵੇਗ ਵੀ ਭੀਰ ਦੇ ਪਰ ਵੀ ਅਧਿਕ ਸੇਵਾ
 ਵੀ ਤੇ ਵੇਗ ਉਥੇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕਰਕੇ ਚਾਹਿਆ
 ਰਿਸ ਆ ਪਿਛੇ ਦੇ ਮੁਖਮੁਖ ਮਧਾ ਤੇ ਵੇਗ ਸੇਵਾ
 ਤੇ ਆਖਣ ਮਧਾ ਮਧਾ ਮਧਾ ਦਾ ਦਰਦਨ ਪਾਇਆ
 ਤੇ ਦਿਨ ਸਿੰਘ ਕਰਕੇ ਵੇਗੀ ਕੀ ਰਿਸ ਤੇ ਭੁੱਖਾ ਸੇਵਾ
 ਵੇਗੀ ਮਧਾ ਦੇਵ ਮਧਾ ਮਧਾ ਮਧਾ ਤੇ ਵੇਗ ਮਧਾ
 ਦਾ ਦਰਦਨ ਵੇਗ ਦਿਨ ਤੇ ਮਧਾ ਤੇ ਮਧਾ ਤੇ ਮਧਾ
 ਭੀਰ ਤੇਗੇ ਭੀਰ ਦੇ ਰਿਸ ਮਧਾ ਦੇਵ ਭਾਜਦੇ ਮਧਾ
 ਰਿਸ ਉਹ ਪੀੜ ਵੇਗੇ ਕਰ ਮਧਾ ਭਗਤੀ, ਵੇਗੀ, ਭਤ
 ਵੇਗ ਉਥੇ ਤੇ ਮਧਾ ਮਧਾ ਤੇ ਮਧਾ ਦੇ ਦਿਨ ਤੇ ਮਧਾ ਮਧਾ
 ਰਿ

ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਧਿਆਨੇ ਇਕ ਇਕ ਚੇਤਨ ਤੇ ਧਾਰ ਜੋਤਾਂ ਅਤਰ ਜਿਘ ਹਰਾਂ
 ਨੇ ਕਿਹਾ ਭੈਤ ਧਿਆਨ ਜਿਘ ਜੀ ਜਥੇ ਚੇਤਨ ਇਥੇ ਭਰਿਓ ਨਾ
 ਸੀ ਟੋਰਾ ਜੇ ਇਹ ਜੋਨਿਆ ਭੋਖਾਂ ਹਰਾ ਹੀ ਨਹੀ ਛੱਡਣ ਤੇ ਇਹਾਂ
 ਦੇ ਟੋਪੇ ~~ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ~~ ~~ਜਨ~~ ਤੇ ਭੈਰ ਕੇ ਜੋਤਾਂ ਅਤਰ ਜਿਘ ਹਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ
 ਭੀਆ ਜੋਕਾ ਹਰਾ ਛੋਟੇ ਦੇ ਇਕ ਇਕ ਵੀ ਧਿਆਨ ਤੇ ਅੰਗੂਤ
 ਪਾਨ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਿਖੜ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਰ ਤੇ ਵੀ ਜਿਖੀ ਵਾਧੇ
 ਰਛੇ ਪਾ ਤੇ ਇਕ ਅਕਰ ਪਾਨ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭੈਤ ਜੀ ਕਿਹਾ
 ਇਹ ਮੰਤ੍ਰੇ ਤੁਝੀ ਕੋਈ ਕਰਮਾਂਤ ਨਹੀ ਇਥਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿਹਾ ਮੰ
 ਨਹੀ ਹਰਾ ਛੱਡਣ ਤੇ ਜੇ ਲਕੜੇ ਤੇ ਛੋਟਾ ਤੇ ਇਹ ਮੰ
 ਹਰਾ ਛੋਟੇ ਰਿਆਜਾਂ ਤੇ ਜੋਤਾਂ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜੋਕਾ ਕਿਹਾ ਜਿਥੇ ਭੀਤਰ
 ਹੀ ਤਜਾ ਦੇ ਗਤ ਤੇ ਹੀ ਚੋਖੀ ਗਤ ਤੇ ਪਾਨ ਜੋਤਾਂ ਤੇ ਭੈਤਾਂ
 ਤੇ ਭੀਤਰ ਜਿਘ ਹਿਰ ਰੁਚ ਤੇ ਇਹ ਬਯਾ ਜੀਤਾਂ ਜਿਘਾਂ ਨੇ ਅੰਗ
 ਗਤੇ ਗਤ ਭੁਧਾਰਿਆ ਕਿ ਜਥੇ ਇਥਾਂ ਜੋਤਾਂ ਭੈਤਾਂ ਦੇ ਹਰਾਂ
 ਜਾ ਦਰਾਂ ਤੇ ਵੇਖਾ ਆਗਾਂ ਕਰੇ ਜੋਤਾਂ ਵਿ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ
 ਤੇ ਗਤ ਬਯਾ ਤੇਜਾ ਗਤ ਤੇ ਇਥਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਰ ਦੀ ਗਤ ਵੀ
 ਇਹ ਜੀ ਨਹੀ ਹੋਰ ਨਿਰੋ ਜਿਹਾ ਗਤ ਪ੍ਰੀਤਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ਫਿਰਿਆ
 ਤੁਝ ਵਿਧਾ ਕਰੇ ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗਤ ਬਯਾ ਮੰਤ੍ਰੇ ਫਿਰਿਆ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਕੈਹਿ ਅੰਗ ਬੱਲੀ ਤੇ ਸੁਣੇ ਕੁਲਦੇਵ ਮਾਇਆ ਮਾਧੁ ਜੇਤ ਜੀ ਵਿਖਾ ਕੇ
 ਮੈ ਬੜਾ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹਿਰਾ ਗੰ ਮੰਦੇ ਗਤ ਬਾਈ ਗੁਣੀ ਮਾਰ ਪਈ
 ਜੇਤਾਂ ਨੇ ਰਿਹਾ ਇਕਠਾ ਕਰੀ ਚਾਈ ਤੂੰ ਵੀਰਾਨ ਵਿਚ ਆਏ ਤੁਕ
 ਬਖਸ਼ੀ ਫੁਲੇ ਪੁਰ ਉਹ ਕਰ ਤੂੰ ਆਏ ਵੀਰਾਨ ਵਿਚ ਉਥ
 ਸੇਕ ੨ ਜੇਤਾਂ ਕੋਧੇ, ਤੁਧ ਕਾਖ ਖਾਈ ਤੇ ਤੁਧ ਕੈਰੇ ਜਿਥ ਅੰਗਿਮਾ
 ਜਾਗਦੇ ਹਿਰਾਨੇ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਸੈਨਾ ਦੀ ਬਾਲ ਸੈਤ
 ਮਾਧੁ ਸਿੰਘ ਕੀਰਨੇ ਗੇ ਰੰਜ ਦਾ ਬੜਾ ਮਨੋਹਰ ਬਲਿਮਾ
 ਰਹਿ ਸੈ ਮਾਤਾ ਹਿਰਾਨ ਹੁਤ ਕੇ ਵੀਰਾਨ ਵਿਚ ਹੀ
 ਮਸਤ ਰਹਿਨ ਬੜੇ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਰੰਗ ਬਲਿਮਾ ਰਹੇ
 ਗਏ ਪਿੰਡ ਪਿਰਜਾ ਪੁਰ ਵੀਰਾਨ ਪਗਏ ਕੇ ਬਖਸ਼ਿਦਾਰ ਬਲਿਮਾ
 ਤੁਧ ਮਾਨੁ ਬੜੇ ਇਥੇ ਜੇਤ ਮਾਤ ਸਿੰਘ ਕੈ ਗਤ ਤੇ ਸਾਵਧ ਦੇ ਮੀਨੇ
 ਬੜੇ ਵੀਰਾਨ ਪਗਏ ਕੇ ਗਤ ਵੀਰਾਨੇ ਤੇ ਉਥੇ। ਮੀਧ ਤੇ ਗੋਰ ਪੁਰ
 ਜੀ ਉਥੇ ਜੇਤਾਂ ਕੋਧੇ, ਗਤ ਵੀਰਾਨੇ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮਾਨੁ ਵੀਰੀ
 ਜੇਤ ਜੀ ਵਿਖਾ ਕੇ ਗਤੇ ਪੁਰ ਪਿੰਡ ਉਥੇ ਤੇ ਕਾਧੇ ਪੰਗਾ ਕੇ
 ਗੇਤਾਂ ਦੇ ਮਾਨੁ ਬੁਝਾ ਕੇ ਬੜੀ ਤਾਗੇਪ ਉਥੇ ਤੇ ਦੇ ਰਿਹੀ ਤਾਗੇਪ
 ਰਿਹੀ ਮਾਨੁਗਤ ਗੇਤਾਂ ਦੇ ਕੋਧੇ ਬਾਪਿਆਂ ਤੇ ਦੁਕਸ ਕੇਤਾਂ ਰਿ
 ਕੋਧੇ ਗਤ ਵੀਰਾਨੇ ਤੇ ਕੇ ਬੜੀ ਬਲਿਮਾ ਮਾਨੁ ਹੜ ਕਰੇ ਤੇ
 ਪੁਰ ਕਾਧ ਜੇਤਾਂ ਪਾਗੀ ਤੇ ਜੀ ਵੀਰਾਨ ਬੁਝ ਕੇ ਰਿਹਾ ਤੇ। ਮੀਧ
 ਵੀਰਾਨ ਕੋਧੇ ਜੀ ਗਏ, ਉਥੇ ਦੇ ਜੇਤਾਂ ਬਾਨਸਪੁਰ ਬੁਝਿਆਂ
 ਜੀ ਰਿਹੀ ਕੇਤ ਪਾਸਗੀ ਬੁਝੇ ਤੇ ਬਾਨਸ ਹੁਦੀ ਤੇ ਤੇ ਉਥੇ

ਖੇਡ ਮੇਰਾ ਘਰੀ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨੇ ਜੇਤਾਂ ਅਤੇ ਅਤਰ ਰੀਤਾਂ ਦੇ
 ਸੇਤ ਜੀ ਰਿਖਾ ਕਰੇ ਤੇ ਵਾਯਾਤੀ ਜੁਫਾ। ਜੇਤਾਂ ਨੇ ਰਿਹਾ ਰਿ ਘਰੀ
 ਦਸਾਈ ਤੇ ਵਾਯਾਤ ਜੁਫਾ ਤੇ ਜਾਈ ਤੇ ਤੇ ਹੁਣੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਕਰ
 ਘੋਟਣਾ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਕੇ ਜਾਵੇਤੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤਰ ਰੀਤਾਂ ਰਿ ਜੇਤਾਂ ਜੀ
 ਅਜੀ ਰਹੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਉਠੇ ਹੁਣੀ ਵੀਮਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜੁਫਾ
 ਦਿਖੇਮਾਂ, ਦੱਖੇਮਾਂ ਵਿਚ ਦਿਖੇਮਾਂ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਘਰੀ
 ਜੁਫਾ ਤੇ ਗਈ ਦੇਹ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਦੇਵਨਾ ਜੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਤੇ ਗਈ
 ਚਾਹਨ ਮੇਰੇ ਘਰ ਜੁਫਾ ਤੇਰੀ ਜੇਤਾਂ ਨਾ ਰਿਖੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ
 ਵੀਰੀ ਰਹੀ ਜੇਤਾਂ ਜੇਤਾਂ ਪਾਈ ਦਾ ਚੁਟੇਰੇ ਤੇ ਜਿਸ ਦਿਖੇਮਾਂ
 ਦੱਖੇਮਾਂ ਦੀ ਰਿਖੇ ਨਾ ਉਥੇਮਾਂ ਮੰਨਾ ਰਿਖੇ ਮਾਂਗੀ ਜੇਤਾਂ
 ਵੀਰਾਈ ਦਸਾ ਵਿਚ ਤੇ ਗਈ

ਗਜ਼ ਦੀਵਾਨੇ ਜਿਘ ਸਤਾ ਗੁਫਾਵਾਨਾ ਜੀ ਉਥੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰਨਾ
 ਜੇਤਾਂ ਜਿਘ ਤੇਤ ਅਤਰ ਜੀ ਉਥੇ ਜੇਤਾਂ ਅਤਰ ਜਿਘ ਹਰਾਂ ਦੀਵਾਨ
 ਜੁਫਾ ਜੀ ਤੇ ਜੇਤਾਂ ਦਾ ਰਿਖੇਵੇਰ ਜਿਘ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਜੀ ਤੇ ਉਥੇ
 ਜਿਘ ਜੇਤਾਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਰਿਖੇਵੇਰ ਜਿਘ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਰਿਖੇਵੇਰ
 ਕੇਰ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਅਤਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਜੁਫਾ ਵੇਰ ਜਿਘ ਜੀ ਰਿਹਾਂ
 ਅਤਰ ਜਾਵੇਤਾਂ ਜੀ ਜੇਤਾਂ ਦਾ ਰਿਖੇਵੇਰ ਘਰ ਤੇ ਤੇ ਉਥੇ ਜੇਤਾਂ

ਅਮਰ ਕੰ ਪ੍ਰਸੰਨਹਿ ਜਿੰਨ ਨੀ ਨਾਹ ਤੇ ਤੁਹੇ ਤੇ ਪਾਠ ਜਾਏ ਅਰ
 ਵੀਰਿ ਕਿ ਜਿਤ ਨੀ ਜਿੰਨ ਨਾਹ ਤੁਹੇ ਵੀਰਿ ਚੀਤਨ ਭਾਇ ਬਿਨੁ ਤੇ ਅਰ
 ਮਨੁ ਜੁਗ ਕਾ ਕਰੀ ਤੇ ਹਿਨ ਪੁਰਿਅ ਜਿਤ ਚੀਤਨ ਦਿਖ ਕੀ ਪੜ੍ਹੈ
 ਤੇ ਜਿਤਾਂ ਕਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕੀ ਦਸ ਕਰਦਾ ਮੇਰੇ ਤੇ
 ਕੇ ਮੇਰਾ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਾਏਗਾ ਹਿਨੇ ਹੀ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਾਯਾਂ ਹਿਨ ਅਰ
 ਵੀਰਿ ਕਿ ਸੁਇਆ ਤੇ ਰਿਹਾਤਾ ਦਸਤਾਗੀ ਵੀ ਕਹਿ ਜਾਏ ਤੇ ਜਿਤਾਂ
 ਰਿਹਾ ਮੇਰੇ ਕੀ ਪਤਾ ਨੇ ਮੈਂ ਆਪ ਜਾਣਾਗਾ ਤੇ ਤੁਹੀ ਮੇਰੇ
 ਦਸ ਪ੍ਰਤਿ, ਦਸ ਨੀ ਗਤ ਹੂੰ ਅੰਤ ਦੇਨੇ ਚੀਤਨ ਅਰੰਭ ਸੁਇਆ
 ਦਸਦਾ ਮਰਿਓ ਖੁਬਾਨ ਹੁਇਆ ਜੀ ਤੇ ਜਿੰਨ ਇਕ ਤਾਇਆਂ
 ਖੈਰਾ ਕੀ ਚੰਦ ਤੇ ਜਿਤਾਂ ਜਾਗੀ ਬਾਝ ਤੇ ਚੰਦ ਤੇ ਦਸ ਗਏ
 ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਦਾਸੀ ਦੀਆਂ ਤੁਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਕਿਹਿਣੁ ਰਿ
 ਰਿਹਿ ਤਾਈ ਅਰਥ ਦਿਖਤਾਂ ਹੈ ਦਾ ਸੁ ਰੇਖੀ ਕੋਪਦੁ ਜੇਗਾ ਕਾ
 ਰਿਹਾ ਦਸਤਾਗੀ ਦਾ ਪਤਾ ਕਾ ਧਰਮ ਕਿਹੁ ਦੇਖੇ ਹਿਤਾਂ ਹੂੰ ਉਤਗਰੀ
 ਜਿਤ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ਕਰੇਖ ਇਕ ਰੁਖ ਕੀ ਉਜਾ ਦੇ ਉਤ੍ਰੇ ਦਸ
 ਗਏ ਦੇਖੇ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ਸੁਰੇ ਆ ਗਏ ਦੇਖ ਇਕ ਗੱਡਾ
 ਮਾਰਿਣਾਂ ਕੀ ਆਪ ਗਾਰੇ ਜਿਹੇ ਹਿਤਾਂ ਕਰੇ ਗਏ ਮੀਕਾਂ
 ਮਾਰਿਣ ਮਈ ਪੁਰਾਤ ਦੇਖ ਪਿਆ ਭਾਤ ਛੁਟੇ ਹਿਨਾਂ ਦੇ
 ਨਿਰਿਯ ਜਿੰਨ ਤੁਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਿਅੰ ਦੇ ਪਾਇਓ ਕਰ ਕਿਹੇ ਵੀ
 ਜੁਗਤ ਕਾ ਪਾਏ ਕੋਪਦੁ ਦੀ ਗਤ ਕਰਾਂ ਹੂੰ ਤੁਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ

ਮੇਰੇ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਚੋਰਾ ਦੇ ਉਤੇ ਨਿਰਤ ਰਹੈ ਨਿਰੰ
ਜਤ ਮਾਖਣੁ ਇਹ ਤੇ ਮਾਪ ਪ੍ਰਸੇਨਤ ਦਾ ਰੂਪ ਰਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਇਹ ਜਾਨੁ ਭਾਈ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਕੀ ਕੀ ਅਤ ਨੇ ਨਾਮ ਦਾ ਤਮ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਕੀਤਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜਗਨ ਤੇ ਲਖੁ ਭਾਈ

॥੩॥

ਪਰਿਖਾਰ. ਅੰਗਰਾ ਕਾਠੀ ਦਿਅਰਦਿਖਾ
ਯ ਗੁਰਸਿਖਾਨ ਮਾਖਰਾ ਫਿਰੇ
ਦੁਸੈ ਛੱਡੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਖੀਰੀ ਅੰਕ ੨ ਦੇ ਚੌਥੇ...

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਕਿਮੁ

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਮਾਤ ਮਾਤਾ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇ ਸੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਰਾਗ
ਜਿਨ ਅੰਗ ਸਿਰੇ ਹੋਇ ਹੋਇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰਿ ਸੇ ਜਾਨੁ ਹੋਇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ

ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ

ਕਰੀ 1 ਚਿਟ

ਮਿਤਰ...

ਭਾਗਤਾ ਬਖਸ਼ੇ ਗਏ

ਭਾਗਤਾ ਬਖਸ਼ੇ

~~ਮਨੁਖ~~ M.K.

ਮਨੁਖ

~~ਮਨੁਖ~~